KURTULUŞ

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

26 EYLÜL 1978
SAYI 39
350 KRŞ.

● BAŞBAKAN ECEVİT, VE TİCARET BAKANI ZAMLARIN SOSYAL ADALET İLKELERİNE UYGUN VE HALKIN YARARINA OLDUĞUNU SÖYLEYEREK ZAMLARI SAVUNUYORLAR."SOSYAL ADALET" İLKESİNİN YÖNELDİĞİ VE "HALK" DEDİĞİNİZ BUNLAR MI?

★★★★★★★★★★

— TİSK Başkanı H.NARİN:"Zamları geç gelmiş misafir olarak karşılıyorum "

★★★

— İZMİR Tic. Od. Bşk. DÜNDAR SOYER : "Bugüne kadar savunduğumuz görüşlerin uygulamaya konulmasından memnunluk duyuyoruz "

★★★

— TÜSİAD Bşk.FEYYAZ BERKER: "Geç kalmış ve gerçekçi zamlar...Şimdi mal ve hizmetlere yeni bir ayarlama gerek "

★★★★★★★★★★

● ZAMLARDAN SONRA IMF 2. KREDİ DİLİMİNİ ONAYLADI, MALİYE BAKANI YİNE APAR-TOPAR AMERİKA'YA GİTTİ.

● ZAM ÜSTÜNE ZAM GELMEYE DEVAM EDİYOR, DEVAM EDECEK.

● PETROL ÜRÜNLERİ VE ŞEKERDEN SONRA, SÜMERBANK MAMÜLLERİNE VE ELEKTRİĞE DE ZAM GELDİ. TEKEL MADDELERİNE ZAM SIRADA BEKLİYOR.

OLİGARŞİ EKMEĞİMİZLE OYNUYOR

● IMF ekonomiyi denetlemek ve emperyalizm ve tekelci burjuvazinin çıkarları doğrultusunda hükümete talimatlar vermek için yaptığı çeşitli "ziyaretlerinde" bu zamları dayatmıştı. Oligarşi uzun bir süredir bu zamları öneriyor, ekonomik darboğazdan çıkış için bir adım olarak görüyordu. Ecevit, tekelcilerle yaptığı gizli-açık çeşitli toplantılarda onların bu taleplerini saptadı. Ve kendi deyişiyle "en uygun zamanda" zamları peşpeşe ilan ederek emperyalizm ve oligarşinin isteklerini yerine getirdi.

Geçen hafta, petrol ürünlerine ve şekere yapılan %100'ü aşan zamlardan sonra yeni zamlar gelmeye devam ediyor. Yeni gelenlerden başka, daha sırada bir dizi zam var.

Petrol ürünlerine ve şekere yapılan zamların zincirleme etkisini göstererek hemen herşeye yansıması kaçınılmazdı. Bu durum kendisini her gün gelen yeni zamlar ve fiyat artışları ile ortaya koyuyor. Başbakan Ecevit ve Ticaret Bakanının "zamlar genel maliyete %2 yansıyacak sözlerinin ne kadar boş ve yalan olduğunu çok kısa bir sürede ortaya çıktı. Tavuğa bile gelen zam karşısında kamuoyu'ta vuklarda mı benzin içiyor" diyerek hükümetle alay ediyor.

Petrol ürünlerine ve şekere zamdan sonra Sümerbank mamullerine %10 - 50 arasında, binek otomabillerine ve elektriğede zam geldi. Daha da gelecek. Örneğin tekel maddeleri, ilaç gibileri hemen kapının ardında bekliyor. Bunlar "resmi" olanları, bir de "gayri resmi" yani fiilî olarak yapılanlar var. Zaten hayat pahalılığını arttıran, giderek dayanılmaz boyutlara ulaştıran fiyat artışları iki şekilde gerçekleşir; devletin resmi fiyat arttırmaları "zam" adını alırken, öte yandan resmi olamayan kendiliğinden gerçekleşen fiyat artışları da sözkonusudur.

DEVAMI: Sayfa:5 St:2

EMEKÇİ-DER KURTULUŞ'UN KAMPANYASINI DESTEKLİYOR

KURTULUŞ'un "Faşist saldırılara, hayat pahalılığına ve sömürgeciliğe karşı mücadele"adı ile açtığı kampanyayı desteklediğini açıklayan Emekçi-Der, örgütün bütün olanaklarının kampanyayı destekleme yönünde kullanılacağını bildirmiştir.

Kürt halkının toplu imhasının provolarının yapıldığı, hayat pahalılığının dayanılmaz boyutlara ulaştığı, her gün, her saat halklarımızın bir temel ihtiyaç maddesine daha zam yapıldığı, oligarşinin belini doğrulttuğu, emekçilerin ise biraz daha ezildiği, faşist saldırganlığın kitle katliamını hedefleyen boyutlara ulaştığı bugünlerde emekçiler mücadele bayrağını yükseltmelidirler.

Devamı: Say:5 St:10

OLİGARŞİNİN YALANLARI KÜRT HALKI ÜZERİNDEKİ SÖMÜRGECİ ZULMÜ ÖRTEMEZ

Kürdistan'da arka arkaya yapılan ve Kürt halkının çoluk, çocuk, toplu katliamının provası olan tatbikatlara karşı sosyalistlerin yanı sıra çeşitli burjuva aydınları, politikacıları ve basını dahi karşı çıkmak zorunda kaldılar. Bütün bu burjuva çevreler esas olarak tatbikatların kendisine değil, yapılış biçimine, daha da doğrusu kamuoyuna yansıyışına karşılar. Yani özünde Kürt ulusunun bir gün gene toplu katliamına karşı değiller. Sadece ayıbın bu kadar çıplak bir biçimde ortaya çıkmasına bozuluyorlar.

Bu çevrelerin tepkileri nin samimi ve demokrat bir öz taşımadığı, şoven duygulardan arınmadığına bir örnek olarak Cumhuriyet gazetesi gösterilebilir. Devrimci, demokrat kesimler tarafından izlenen günlük bir gazete durumundaki Cumhuriyet ve yazarları da bu tatbikatlara karşı çıkmışlar, eleştirmişlerdir. Ama öte yandan aynı günlerde İstanbul'da "Toplumsal anlaşma ve ücretlerin dondurulmasına"karşı bir miting ve yürüyüş düzenleyen Kurtuluş, Emeğin Birliği, Rızgari, Kitle ve Vatan Partisi'nin miting ilânını basmamıştır. Gerekçe olarak da miting ve yürüyüş ilanının altında Rızgari imzası-

DEVAMI say:5 st:1

ZİNDANLAR BOŞALSIN **GENEL AF**

Eskişehir Cezaevinde devrimci mücadele

Denizli cezaevinde bir takım haksızlıklara karşı çıktıkları için Eskişehir cezaevine gönderilen yirmi devrimci arkadaşımız aynı haksızlıklaratekrar Eskişehir Cezaevi savcısı ve baş gardiyanları tarafından uğramış ve işkence edilmişlerdir.

Eskişehir cezaevine arkadaşlarımız geldikten birkaç gün sonra gelişen olayları izlemiş ve hap, esrar her türlü uyuşturucu maddelerin cezaevine sokulduğunu ayrıca bunların çok yüksek fiatla satıldığını görmüşlerdir.

Optolidon hapının kutusu dışarda 8-9 lira iken cezaevinde 100 liraya, yumma çakıların tanesi 500 liraya satılıyor. 100 gramlık kolonya şişesi cezaevinde içki olarak kullanılıyor ve 100 liraya satılıyor.

Bu uyuşturucu maddeleri bizzat getiren gardiyanlarla Durmuş Kayran arkadaşımız konuşmuştur ve bu tür pis uyuşturucuların cezaevine sokulmaması konusunda arkadaşımızın gardiyanlarla konuşması bir sonuç vermemiş ayrıca başgardiyan Haydar'la konuşulmuş yine önlenememiştir. Son çare olarak gardiyanlara karşı sert tavır alınmaya karar verilmiş ve bu durum devrimci arkadaşlarımız tarafından desteklenmiştir. Ertesi gün gardiyanlar Denizli'den gelen 20 devrimci arkadaşımızı müdüre ve savcıya şikayet etmişler, Savcı müdürün odasında ağza alınmadık hakaretler le arkadaşlarımıza karşı çıkmıştır. Arkadaşlarımız biliyorlardı faşist savcının doğrudan yana

DEVAMI: sy:5, st: 7

KURTULUŞ

Cumhuriyet DEMOKRAT ÇİZGİSİNİ KORUMALIDIR

Günlük gazeteler esas olarak oligarşinin kendi ideolojisini geniş halk kitlelerine aşılamaya çalıştığı araçlardan birisidir. Türkiye'de basın denince akla en büyük tirajlı beş büyük gazete gelir. Yarım milyonluk, yüz binlik tirajları ile bu günlük gazeteler değişik biçimlerde halk kitlelerinin beyinlerini yıkama görevini üstlenmişlerdir.

Hürriyet ve Günaydın renkli, bol resimli, cinayet, aşk, kaza ve artist haberleri ile, Tercüman azılı faşist yazarları spor haberleri, pehlivan tefrikaları ile, Milliyet ise sosyal demokrat ilerici görünümü ile kitleleri uyutmaya, şartlamaya çalışırlar.

Bu dört büyük gazetenin ardından ise yüzbin civarındaki günlük baskısı ile Cumhuriyet gelir. Yaygın bir kanaata göre "solun gazetesi " görünen Cumhuriyet, devrimcilerin günlük haber ihtiyacını gidermek konusunda önemli bir yere sahiptir. Açıktır ki, Cumhuriyet'in sahipleri de büyük gazete patronudur. Bir başka deyişle büyük kapitalistlerdir. Yani, kâr için gazete çıkarmaktadırlar. Cumhuriyet'i değerlendirirken bu noktayı bir an dahi unutmamak gerekir. Ancak bir başka gerçek daha var ki o da Cumhuriyet'in bugünkü tirajı onun izlediği siyasi çizginin bir ürünüdür. Binlerce devrimci nisbeten sağlıklı haber vermesi nedeni ile Cumhuriyet'i okumaktadırlar. Denebilir ki Cumhuriyet'i Cumhuriyet yapan okuyucularıdır.

Hatırlanacağı gibi 12 Mart döneminde daha önceki çizgisini terk eden ve iyice gerici bir çizgiye düşen Cumhuriyet, okuyucularının şiddetli tepkisi ile karşılaşmış ve süratle tiraj kaybetmiştir. Yüz bin baskısı kısa zamanda 30 bine kadar düşmüştür. Okuyucusunun bu uyarısı ile Cumhuriyet kısa zamanda gene eski demokrat niteliğine dönmüştür.

Bugün Cumhuriyet gazetesi gene devrimci-demokrat okuyucularının şiddetli tepkisini çekmeye başlayan bir noktaya ulaşmaya başladı. Özellikle son TÖB-DER kongresindeki yayınları bunun iyi örneklerinden birisidir.

Bir süredir devrimci-demokrat örgütlerin açıklamalarına yer vermeyen, TÖB-DER kongresinde olduğu gibi çarpık, yalan haber veren Cumhuriyet, Kürt halkının mücadelesi karşı -

DEVAMI say:5 stl

KURTULUŞ

ELTEK İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ

85 işçinin çalıştığı Eltek fabrikasından 20.8.1978 tarihinde iki işçi ve bir işyeri temsilcisi atılmıştır. Bunun üzerine işyeri temsilcileri işverene giderek, atılan arkadaşlarının yeniden işe alınmasını istemişlerse de işveren bunu reddetmiştir. Ancak Eltek işçileri, işten atılan arkadaşlarını yalnız bırakmamışlar ve onlara sahip çıkmışlardır. İşyerinde yetkili sendika olan Türk Krom-İŞ'e giden işçiler, durumu sendika genel başkanınla da görüşmüşler ve arkadaşlarını yalnız bırakmayacaklarını tekrarlamışlardır. İşçilerin tepkisini gören sarı Türk Krom-İŞ sendikası genel başkanı Aslan Küçükkaya, işçilerin atılan arkadaşlarının geri alınması için direniş yapma önerilerine karşı çıkma cesaretini gösterememiştir. Hatta daha da ileri giderek "Ben devrimciyim, biz devrimci bir sendikayız" diyerek yalan söylemiş, işçi düşmanı ve satılmışlığını gizlemeye çalışmıştır.

Böylece Eltek işçileri 24.8.1978 tarihinde atılan arkadaşlarını geri aldırmak için direnişe başlamışlardır. Direnişe geçmeleri üzerine, hemen diğer üç işyeri temsilcisi de 17. maddeye uygun gösterilerek işveren tarafından işten atılmıştır. Sarı Türk Krom - İŞ temsilcilerine sahip çık

DEVAMI: sy: 5, st: 7

proletarya sosyalistlerinin GÖREVİ

★★★

Proletarya sosyalistleri, KURTULUŞ'un başlatmış bulunduğu " Faşist saldırılara, hayat pahalılığına ve sömürgeciliğe karşı mücadele kampanyası"nı var güçleriyle desteklemek ve onu başarıya ulaştırmak göreviyle karşı karşıyadırlar. Bugün bu görev her türlü görev ve faaliyetin önüne çıkmış ve partileşme sürecinin özellikleri içinde ele alınarak, temel görev olan partinin oluşturulmasına hizmet edecektir.

Küçük-büyük, önemli-önemsiz her türlü eylem maddi sorunları, ihtiyaçları gündeme getirir. Hele, siyasi kampanya gibi çok ciddi ve geniş kapsamlı ve çeşitli eylemleri içeren bir durum sözkonusu olduğunda maddi sorunlar daha da ileri boyutlara ulaşır. Proletarya sosyalistleri bu durumu iyi kavrayarak mücadele kampanyasının bir parçası olacak maddi bağış kampanyası vb. örgütlemelidirler. Maddi-mali sorunlar ne kadar iyi çözümlenirse siyasi çalışmaların da o kadar iyi yapılabileceği kavranmalıdır. Maddi-mali sorunların çözümü için örgütlenme yapılır ve çalışırken, sorun salt parasal düzeye indirgenemez. Bunun bir yanıyla da siyasi bir çalışma olduğu unutulmadan, örneğin bağış toplanması sadece KURTULUŞ militanı ve sempatizanları ile sınırlandırılmamalı, mümkün olan en geniş yığınlara ulaşılmalıdır. Öte yandan bu durumun örgütlendirilmesi aynı zamanda bizzat kendimizinde örgütlenmesine ilişkin bir sorundur.

O halde proletarya sosyalistleri bu konuda çabalarını olağanüstü ölçülerde yoğunlaştıracaklar, kendi birimlerinin sorunlarını çözmeye çalışmalarının yanısıra, mücadele kampanyasını merkezi bir şekilde yönetmek durumundaki merkeze de olanak aktarımına çalışacaklardır. Bu devrimci ve örgütsel görev savsaklanmamalıdır.

AĞA ZULMÜNE KARŞI ŞENYURT HALKI BAŞKALDIRDI

Yıllardan bu yana, Kürdistan halkı üzerindeki sömürgeci baskı, ve ağalık zulmü gün be gün çoğalıyor. Faşist ağalara karşı Kürdistan halkının mücadelesi gün geçtikçe genişliyor.

Sömürgeci güçlerle ülke gericileri bir olup ezilen halk üzerindeki sömürülerini sürdürüyorlar. Bunun doğruluğu kendisini Şenyurt'ta göstermiştir.

Şenyurt'ta bütün mülk sahibi ve aynı zamanda belediye reisi olan Abdulkerim Naifoğlu Şenyurt emekçi halkı ve devrimci gençler üzerindeki baskılarını şu şekilde sürdürüyor. Emekçi halkın topraklarını zorla kendi himayesine alıyor ki emekçiler buna karşı koyduklarında onları evlerinden çıkarıp Şenyurt'tan kovuyor.

30 yıldan bu yana işçilerin yarattığı değere el koyup, kanlarını e-

DEVAMI: Say: 5, st: 5

LEHİMBER ZÜLMA AXA, XELKE DÊRBÊSİYÊ DEST HİLDA

Jê salla ü wırde, ser gêlên Kürdistanı Zorkâri ü zülma hızê sömürgeci ü axa ro bêro pırdıbê. Lêhım-ber axa ü faşistan tê koşina gelên Kürdistanıji, ro bêro fêreh — dıbe.

Bê we, Zordestiya hizê sömürgeci, paşverüye welatji dıbên yek, ü ser wi milletê bındest hin behtir zül mexe tajon. Rastiya waya le dêrbêsiyê ha tiye xüyanikêrên.

Le dêrbêsiyê xwedi ye homu ardan ü reise (serikê) Belediye Abdulkerim Naifoğlu Le ser şoreşgerê derbesiye ü Kedvanıwe Zordestiye xhe bêvi-

DEVAMI: Say: 5, st: 4

KIBRIS'LI YOLDAŞIMIZ ADANA'DA DEVRİMBAZLARCA KATLEDİLDİ

Yiğit bir devrimci daha toprağa düşürüldü. Ama bu kez oligarşinin resmi ve sivil güçleri tarafından değil, kendini devrimci diye yutturmaya çalışan "lumpenler" tarafından. Ama bu "lumpenler ", aynı zamanda devrimci geçinen bir siyasi hareket içerisinde yeralmaktadır. Faşizme karşı mücadele verdiğini iddia eden bu grup, devrimci harekete şimdiye değin verdiği zararların yanında, bir de geliştirmiş olduğu , "Türkiye devrimci hareketi bizden sorulur" şeklindeki hastalıklı, marksizmle zerrece ilişkisi olmayan bir mantık yüzünden saflarında lumpenliği, işkenceciliği ve katilliği, geliştirmektedir. Kendi üzerine herhangi bir saldırı geldiğinde bütün bunlara lafta karşı olan, baş kalarını devrimci sorumluluğa davet eden bu grup, lafta karşı çıktığı herşeyi, cinayete varıncaya değin bir bir hayata geçirmektedir.

DEVAMI: Say: 5, st: 5

● FAŞİST, POLİS, JANDARMA İŞBİRLİĞİNE SON

POLİS SALDIRILARI DURDURULACAKTIR

● 16 MART KATLİAMINDA ANKARA'DA ÜÇ DEVRİMCİNİN KATLEDİLMESİNDE, DTCF ÖĞRENCİLERİNE VE SON CENAZE TÖRENİNE YAPILAN SALDIRILARDA SUÇLU OLAN POLİSLER CEZALANDIRILMALIDIR.

(YAZISI SAYFA 5'TE)

OLİGARŞİNİN OYUNLARI BOZULMALI, MADEN-İŞ'İN BİRLİĞİ KORUNMALIDIR .1.

BUGÜN MADEN-İŞ İÇİNDEKİ HER TÜRLÜ AYRILIKÇI AKIM OLİGARŞİNİN EKMEĞİNE YAĞ SÜRMEKTEN BAŞKA BİR İŞE YARAMAZ. ÇÜNKÜ OLİGARŞİ DE SİNSİSİNSİ UZUN BİR SÜREDİR MADEN-İŞ'İN BİRLİĞİNİ BOZMA, İŞÇİ SINIFININ BU EN BİLİNÇLİ KESİMİNİ BÖLEREK GÜCÜNÜ AZALTMA ÇABASI İÇİNDEDİR.

Madeni eşya sanayi işkolu işçiler arasında devrimci potansiyelin enyüksek olduğu,bugüne kadar en yoğun ve güçlü eylemlerin yapıldığı bir işkoludur.Bu işkolunda işçilerin en büyük birliğini Maden-İŞ sendikası oluşturur.

Maden-İŞ,Türkiye sendikacılık tarihinin en şanlı sendikalarından birisidir.DİSK'in kuruluculuğunu yapan sendikalardan birisi olan Maden- İş, hiç şüphesiz DİSK'in bugünkü konumuna varmasında da önemli bir yere sahiptir.

DİSK'in kuruluşundan itibaren 15 - 16 Haziran 1970 yılına gelinceye kadar metalurji işçileri Maden-İŞ saflarında toplanabilmek için büyük ve sert direnişler geçirdiler.Sayısız fabrikada işgaller,grevler,yürüyüşler oldu.Ama,sonunda madeni eşya işkolunda çalışan işçilerin önemli bir kesimi özellikle İstanbul'da Maden - İŞ sendikasında toplandılar.Sarı sendika çemberi kırıldı.Maden-İŞ'e geçebilmek için birçok fabrikanın işçilerinin fabrikaişgalleri,polisle,jandarmayla yaptıkları çatışmalar Türkiye işçi sınıfı tarihine hep birer şanlı yaprak olarak geçti.

Böylesi bir geçmişe sahipolan Maden-İş'in yönetimi bugün bir avuç sınıf işbirlikçisinin elinde."İlerlemeciler" diye bilinen bu sınıf işbirlikçileri Maden-İŞ'in şanlı geçmişine kara lekeler sürmektedirler."Sosyalizm" maskesi takmış bu yönetici klik sendikal demokrasiyi hiçe saymakta,işçilerin devrimci geçmişlerini unutturmaya çalışmaktadırlar.İşçilerin ekmek paraları ile bile oynayan bu klik yüzünden yüzlerce devrimci işçi,"maocu" veya "goşist"damgası yiyerek işten atılmışlardır.Çok zaman Maden-İŞ'in bu sınıf uzlaşmacısı yöneticileri devrimci işçileri işten attırırken patronlarla en aşağılık anlaşmaları yapmışlardır.

MESS grevlerinin ardından yapılan iki uzlaşma,Maden-İŞ'in başına çöreklenmiş bu kliğin çirkin yüzünü en çıplak bir biçimde gösteren olaylardır.İşçiler MESS grevlerinin ardından en hayasız bir biçimde satılmışlardır.Evet,belki ücret zammı alınmıştır ama işçilerin uğrunda aylarca greve gittikleri maddelerin hiç biri kabul ettirilmeden sözleşme imzalanmıştır.

MESS grevlerinin bu satışından sonra Maden-İŞ yönetiminin imzalanan toplu sözleşmeleri başarı olarak gösterme çabası ise bu kliğin ne derece hayasız olduğunun bir göstergesidir.

Bölge temsilciliklerinin, işyeri temsilciliklerinin seçimleri ise Maden-İŞ yönetiminin anti-demokratik davranışlarının bir örneğidir.Kendilerinden olmayanlar türlü oyunlarla saf dışı edilmektedirler.Kırtasiyecilik,kendilerinden olmayanların seçilmesine izin vermeyecek bir biçimde ayarlanmıştır.Ama bütün bunlararağmen İlerlemeci olmayan biri işyeri temsilcisi veya bölge temsilcisi seçilecek olursa ilk iş olarak o kişiyi satın almaya çalışırlar, eğer satın almayı başaramazlarsa o takdirde temsilciyi her hangi bir bahane bulup işten el çektirirler.

Maden-İŞ yönetimi bu halde iken Maden-İŞ üyelerinin durumu ne?

Hiç şüphe yok ki Maden-İŞ işçileri başlarındaki yönetici kliğe rağmen bugün hala Türkiye işçi sınıfının en ileri bölüğüdür.Devrimci atılganlığı en yüksek olan işçilerdir.Sınıflarının durumunun bilincine varmış işçilerin en yoğun olduğu sendikadır Maden-İŞ.Ve,Maden-İŞ üyesi işçiler,bıkmadan,usanmadan sendikanın çeşitli bölgelerinde hiç durmadan merkeze karşı muhalefet üstüne muhalefet örgütlerler.Ama,genel olarakişçilerin bu muhalefet hareketleri başarısızlıkla sonuçlanır.Çoğunlukla merkez muhalefetleri yener.Mağlubiyetin arkasından kıyım başlar ama kıyım işçilerin yeni bir muhalefet örgütlemesini engelleyemez.Bir süredir bu durum böyle sürüp gitmektedir.

Çeşitli fabrikalarda,bölge temsilciliklerinde ortaya çıkan muhalefetlerin bu başarısızlıklarının nedeni esas olarak örgütsüzlüktür.Daha da önemli olarak siyasi önderlikten yoksun olmalarıdır.

Çok zaman muhalefet hareketleri kendiliğinden başlar.Daha sonra çeşitli siyasi hareketler muhalefetin peşine takılırlar,ama hiç bir zaman ilkeli,tutarlı bir birlik sağlanamadığından muhalefet hareketleri daima yenilgiyle sonuçlanır."Devrimciler " çok zaman Maden-İŞ içindeki çalışmalarından kolay galibiyetler,zaferler beklerler.Uzun süreli,sabırlı bir çalışmaya girmezler.Zaten proletarya sosyalistleri ile oportünist akımların farklılıklarından biri de budur. Oportünizm daima küçük burjuva aceleciliği içindedir.İlkesizdir.Heyecanlıdır.Bu nitelikleri onların Maden - İş içinde de uzun süreli,sabırlı bir çalışma yapmalarına izin vermez.

Maden-İŞ yönetimi ne denli anti - demokratik olursa olsun, Maden-İŞ tüzüğü ne denli anti-demokratik olursa olsun,Maden-İŞ'in yönetimindeki sınıf uzlaştırmacısı "İlerleme" siyaseti nedenli hayasız olursa olsun proletarya sosyalistlerinin Maden-İŞ içindeki uzun vadeli sabırlı çalışmaları mutlaka başarıya ulaşacaktır.

Ne var ki,küçük burjuva akımları kolay zaferler elde edemeyince, parlak,zaferlerle dolu bir yol izlemeyince kısa zamanda umutsuzluğa kapılmaktadırlar.Umutlarını yitirince de küçük burjuva akımlar için her yol mübah.Sendikal mücadelede başarısızlığın ardından en kolay yol ayrılmak...Yeni bir sendika kurmak.Aynı yöntem bir çok küçük burjuva akımı için Maden-İŞ'te de geçerli...

Sabırsızlıklarından ve dar görüşlülüklerinden, ama daha da çok sınıf mücadelesini kavrayamadıkları için , sınıfın birliğinin önemini kavrayamadıkları için Maden-İŞ'tede ayrılıkçı tavırlar küçük burjuva akımlar için pek revaçta.

Ama küçük burjuva akımların bu tavrı bugünlerde tam da oligarşinin planları ile çakışmaktadır.Bugün Maden-İŞ içindeki her türlü ayrılıkçı akım oligarşinin ekmeğine yağ sürmekten başka bir işe yaramaz.Çünkü oligarşi de sinsisinsi uzun bir süredir Maden-İŞ'in birliğini bozma,işçi sınıfının bu en bilinçli kesimini bölerek gücünü azaltma çabası içindedir.

Oligarşinin bu sinsi çabasının en güçlü destekçileri Maden-İş'in "İlerlemeci" yönetici kliği ve her türden küçük burjuva sosyalist akımı oldu . CHP ise oligarşinin Maden-İş'i parçalama çalışmalarında açıktan açığa çalışan kolu durumunda.

Her tasfiyeci davranışıyla,her uzlaşmacı davranışıyla"İlerlemeci"klik Maden-İş içindeki ayrılıkçı davranışlara uygun zemini hazırladı.Sınıf bilincinin en yüksek olduğu bir sendikal örgüt olması nedeniyle yönetimin her uzlaşmacı davranışı işçiler arasında büyük dalgalanmalara yol açtı. Ve küçük burjuva sosyalistlerinin aceleci davranışı da bu dalgalanmaları önemli ölçüde etkiledi.

Bir de DİSK yönetiminin davranışları var.CHP'lilerin ve sosyalist görünümlü bir kısım bürokratların elinde olan bugünkü DİSK yönetimi DİSK içinde "İlerleme" siyasetini tasfiye için her yolu kendisi için mübah saymakta.Bu anlayışın sonucu olarak da sık sık anti-komünizm,anti-sosyalizm yapmaya kadar vardırmakta işleri.Oligarşinin bir çok hesapları arasında DİSK yönetimine egemen olanların bu anlayışı da muhakkak ki önemli bir yer işgal etmekte.

GERÇEK

MADDİ MALİ SEFERBERLİK AÇILMALIDIR

Ülkemizde proleteryanın devrimcipartisinin oluşturulması en temel görevdir. Bu görev her şeyin önündedir.Yapılan ve yapılacak olan herşey bu görevin başarıyla yerine getirilmesine hizmet etmelidir. KURTULUŞ'un başlatmış olduğu faşist saldırılara,hayat pahalılığına ve sömürgeciliğe karşı mücadele kampanyası bu çerçevede kavranılmalıdır.

Proletaryanın devrimci partisinin , başka özellikleri ve niteliklerinin yanı sıra,en önemli özelliklerinden biride merkezi disipline sahip,demokratik merkeziyetçilik ilkesine uygun olarak işleyen, canlı bir organizma oluşudur.Kitleler arasındaki ilişkilerine ve kadrolarının durumuna bağlı olarak,mevcut her türlü olanak,araç,gereç v.b. merkezi bir disiplin ve plan dahilinde kullanılır. Örgütlenmenin bütünü gözönünde bulundurularak,neyin nerede,ve ne kadar ve nasıl kullanılacağı parçaya göre değil,parça ile bütün arasındaki diyalektik ilişki gözardı edilmeden, merkezi bir şekilde saptanır ve uygulanır Örgütlü çalışmanın en önemli yönlerinden biri olan bu özellik,mücadele kampanyası boyunca daha iyi kavranmalıdır. Kampanya bu konudaki deneyimleri arttırmalı,örgütlenmeyi bu alanda da geliştirmelidir.

Parça değil de,esas olarak "bütün" göz önünde tutularak merkezi bir şekilde saptanacak ve kullanılacak olan her türlü olanak arasında mali-maddi olanaklar en önemlilerinden-eğer birincisi değilse-biridir.

Bir siyasi hareket (veya parti),siyasi çalışmayı yürütürken,ya da genel olarak devrimci mücadeleyi sürdürürken doğal olarak pek çok mali-maddi olanaklara ihtiyaç duyacaktır.Bu sorunun çözümü kaynak ve yöntem olarak elbette çeşitlilik arzeder.Ancak herşeye karşın bu sorunun çözümü örgütlenmenin düzeyinin ve sağlıklılığının en önemli ölçütlerindendir.bu çözüm esas olarak üyelerinin düzenli ve disiplinli bir şekilde,devrimci ve örgütselbir görev olarak yaptıkları,aidat ve bağışlardır.

Bu devrimci ve örgütsel görev çok zaman savsaklanmakta ve hayati önemi yeterince kavranmayabilmektedir.Her gün yapılmakta olançok göze batan,çok "önemli " (ne kadar göze batıyorsa,o kadar önemli zannedilmektedir bazan(!)) görevler,eylemler varken,örneğin her ay şu kadar lira vermek çok önemli midir?İnsanlar zaman zaman böylesine yanlış düşünebilmektedirler Devrimci görev ve eylemleri "göze batma " derecesine göre önem sıralamasına sokabilmektedir kimileri.Bu durumda da "para vermek" pek önemli olmamaktadır çünkü! Oysa şu çok iyi kavranmalıdır ki,eylemlerin önemi ve devrime yararlılığı "göze batma " derecesine göre belirlenemeyeceği gibi, öte yandan o göze batan eylemlerin, göze batmayan,mütevazi ve fakat son derece önemli olan görev ve eylemler yerine getirilmeden gerçekleşmesi mümkün değildir. İşte para vermek,aidat ödemek ve bağışta bulunmak bunlardan sadece bir tanesidir . Mücadele kampanyasının bize kazandırdıklarından biri de bu olmalıdır.

Mücadele kampanyasının başladığı şu günlerde,proletarya sosyalistleri kampanya için örgütlenmeyi sürdürmektedirler . Bunun bir parçası olarak heryerde,her birimde kampanyanın çok çeşitli eylemlerini gerçekleştirmek için "maddi-mali seferberlik" ilan edilmeli,bağış kampanyaları açılmalıdır.Siyasi kampanya gibi çalışmaların dahabir yoğunlaştığı dönemlerde,elbette kişiler daha çok yorulacak,daha çok fedakarlıkta bulunacaklardır.Bu doğaldır, devrimci bir görevdir.

Proletarya sosyalistleri açacakları bağış v.b. kampanyalarla,bulundukları birimin sorunlarını çözmeye çalışmalarının yanı sıra ,mücadele kampanyasını yönetmek durumundaki merkeze de olanak aktarımında bulunmaya muhakkak özen göstermelidirler.

Sonuç olarak,mücadele kampanyası maddi-mali olanakların yaratılmasında,örgütlenmesinde ve kullanımında da kollektif ve merkezi bir yapı kurulmasına hizmet etmelidir.Bu yanımızıda daha örgütlü bir hale dönüştürmelidir.Mücadele kampanyası diğer her türlü olanağın yanısıra maddi - mali olanakların da kollektif ve merkezi bir şekilde kullanımını sağlamalıdır.

ÇALIŞMA SORUNLARI

İŞÇİ ÇALIŞMA VE KİMLİK KARNESİ

İşçi çalışma ve kimlik karnesinin yasaya göre deneme süresinin bitiminden itibaren 15 gün içinde verilmesi gereklidir.Deneme süresi yasaya göre 30 gündür.(Toplu sözleşmeyle en fazla 3 aya çıkarılabilir.)Yani işçi işe girdiğinden itibaren 1,5 ay sonra işçi çalışma ve kimlik karnesine sahip olmalıdır . Bu karneler,İş ve İşçi Bulma Kurumları tarafından bastırılarak her işverene verilir.İşçi Çalışma ve Kimlik Karnesi tüzüğüne göre bu karnede;işçinin adı soyadı,sigorta numarası,işçinin işe başladığı tarih işçinin işyerinin hangi kısmında çalışacağı ve ne iş yapacağı,işçinin mesleği verilen ücret gibi hususlar yazılır.

Özellikle küçük işletmelerde bu karne kullanılmaz.İşçi arkadaşların birçoğu da böyle bir hakların varlığından haberdar olmadıklarından patrona gerekli baskıyı yaparak karne istemezler.Karnenin önemi ise çok büyüktür.İşçi, yasaya göre deneme süresi bittikten sonra sigortalı olur. Birçok işveren ise bu süreyi uzatmaya çalışarak sigorta işlemlerini hemen yapmaz. İşçi arkadaşlar bu karneyle sigortalı olup olmadıklarını hemen anlayacaklardır.İşveren karneyi işçilere vermeden önce sigorta işlemlerini tamamlamak zorunda kalacaktır.Karnenin bir diğer faydası ise işçinin yaptığı iş konusunda kendini gösterecektir.İşverenler işçileri hiç durmadan çalıştırmak isterler. İşçi kendi işini bitirdikten sonra bir diğer işi yapmak zorunda bırakılır.Ancak karnesi olduğunda yaptığı iş belirtildiğinden bu uygulamaya kolayca karşı çıkabilir.Ayrıca bir işçi,işyerine vasıfsız bir işçi olarak girdikten sonra yeni vasıflar kazanabilir.Örneğin bir iki yıl sonra iyi bir presci olabilir.Bu değişikliğin işçi çalışma ve kimlik karnesinde bildirilmesi gerekir.Ama işçi böyle bir karneye sahip değilse işverenin kafası bozulduğunda hamallığa veya meydancılık gibi birişe verilebilir.İşçide yasal olarak bir hakkı olmadığından ya yeni işi kabul eder veya tazminatsız çıkar.Bu durum sık sık rastlanan bir durumdur.Çünkü işveren sendikal bir mücadele,devrimci bir mücadele sırasında bunu hemen uygular.Özellikle öncü arkadaşları yıpratmağa çalışır.

İşçi arkadaşların,devrimci işçilerin bu konuya gerekli önemi vererek bu yasal haklarından yararlanmaları gerekir.İlk bakışta pek önemli değilmiş gibi görünen karne daha sonra çıkabilecek yukarda saydığımız pürüzleri önleyecektir.

SERBEST REKABETÇİ DÖNEM İN SONUNA KADAR,SÖMÜRGELER,DAHA ÇOK UCUZ HAMMADDE DEPOLARI VE META İHRAÇ ALANLARI OLARAK KULLANILIYORDU.SÖMÜRGECİLER,SERVET EDİNMEK İÇİN BASKI YÖNTEMLERİ YANINDA DİĞER YÖNTEMLER DE UYGULUYOR VE SÖMÜRGE İMPARATORLUKLARI KURMAYA ÇABALIYORDU.BİR YANDAN SÖMÜRGE ÜLKELER HALKLARINA ZORLA BOYUN EĞDİRMEK İÇİN ŞİDDET HAREKETLERİNE BAŞVURUYOR VE BÖYLELİKLE TOPRAKLARIN ELE GECİRİLMESİ HALKIN ZORLA ÇALIŞTIRILMASI VE YARATTIKLARI DEĞERLERE EL KONULMASINI GERÇEKLEŞTİRMEYE ÇALIŞIYORDU. DİĞER YANDAN DA, ONLARLA TİCARET YOLUYLA,HİLE VE YALAN ÜZERİNE İNŞA EDİLMİŞ İSTİSMAR YÖNTEMLERİYLE ,DİNİ VE DİĞER GELENEKLER VEGÖRENEKLERİNİ ARAÇ OLARAK KULLANAN BİR POLİTİKAYLA,İLİŞKİ KURMAYA VE BOYUNDURUK ALTINA ALMAYA UĞRAŞIYORDU.

KURTULUŞ
KURTULUŞ
MİLİTANA NOTLAR
victor serge
STALİN
LENİN
ÖNCÜ SAVAŞI

bilmek ve öğrenmek işçi ve emekçi sınıfların görevidir

SÖMÜRGECİLİK VE SÖMÜRGELER SORUNU .2

Geçen bölümde kapitalist üretimin hangi koşullarda ortaya çıktığına ve sömürgelerin bunda oynadıkları role değinmiştik.Başlangıçta ticaretin gelişmesi gelişmenin temeliydi. Ama kapitalizm bir kere ortaya çıktıktan sonra bu ilişki tersine döndü. Kapitalist üretimin temeli bizzat dünya pazarının kendisi tarafından şekillenmişti,öte yandan kapitalizm özü gereği durmadan daha fazla üretimde bulunuyordu. Bu ise beraberinde dünya pazarının durmadan gelişmesini getiriyordu.Öyleki bu durumda sanayiyi geliştiren ticaret değil ticareti değişikliğe uğratan ve geliştiren sanayi oluyordu. Ticaretin sanayie egemen olduğu dönemlerde sömürgeler üzerindeki egemenliğin zirvesi Hollanda idi ama sanayi ticarete egemen olduğunda Hollandanın yerini İngiltere aldı.

Büyük kapitalist sanayinin ortaya çıkmasıyla birlikte sömürgeler geniş tüketim alanları oldular.Ayrıca ucuz işgücü ve hammadde sağlama özellikleri daha da hızlanarak sürüyordu. Avrupa'da gelişen kapitalizm kısa zamanda sömürgeleri bol ve ucuz malla boğdu.Bu sömürgelerdeki zanaatın yıkılması tezgahların yokolması demekti,ve beraberinde bir çok toplumsal sorunu da getiriyordu.

HİNDİSTAN örneği bu konuda oldukça öğreticidir.Hindistan gelişen zanaat sayesinde çok zengin bir üretime ve verimli bir ticarete sahipti.Hindistan tezgahlarında dokunan meşhur ipekliler ve çeşit çeşit kumaş gemilerle Avrupaya taşınıyordu.Ama Avrupa'nın büyük ölçekli modern sanayiye geçişi İngiliz tekstil endüstrisinin Hindistan'ı iyi ve ucuz ürüne boğmasını sağladı.Bunun karşısında daha evvelden askeri bakımdan silahsızlandırılmış ve boyun eğmiş Hindistan'daki zanaat sahipleri ekonomik bakımdan savunmasız kaldılar.

Buharlı gemilerin işletilmeye başlanması İngiltere ile Hindistan arasındaki mesafeyi kısalttı ve yıkıntıyı hızlandırdı.Böylece İngilizler Hindistan'dan ucuza iplik olarak İngiltere'ye gönderme ve bu ipliği İngiltere'de işledikten sonra işlenmiş ürünleri Hint pazarına dökme olanağını buldular.Bu İngilizle rekabete dayanması mümkün olmayan yüzbinlerce Hint zanaatçısının yıkılmasına ortadan kalkmasına sadece tarımla uğraşan yoksul ırgatlar haline gelmelerine sebep oldu.Bütün Hindistan'da büyük bir çöküntü başladı, çıkrıklar tezgahlar kapandı,binlerce zanaatkâr tarımda çalışmaktan başka yapacak birşey bulamıyarak kırsal alana döküldü.Bu ise tarımda bir işgücü fazlasını,kıtlıklada birleşince büyük bir açlar ordusunu meydana getirdi.Binler açlıktan ölürken İngiliz sömürgecileri kârlarına kâr katmak amacıyla beş parasız bıraktığı bu insanlara "uygun fiyatla" yiyecek satmaya çalışıyordu.Aynı zamanda İngilizler Hindistan'ı düzenli bir biçimde soymaya devam ettiler.Bütün doğal kaynaklar bütün zenginlikler İngilizler tarafından metropole yollanıyordu.

Buna benzer süreçleri bir çok sömürgede izlemek son derece kolaydır. MARX'ın deyimiyle"TOPUN YIKAMADIĞI KALELERİ UCUZ ÜRETİM YIKMIŞTIR"

Sömürgeci ülkeler sömürgeleri üzerinde tam bir denetim kurdular.Örneğin bir İngiliz sömürgesi olan Amerika'da yerleşmiş bulunanlar işlenmiş ürünleri İngiltere piyasasından başka bir yerden alamıyorlar hammaddeleri de İngilizden başkasına satamıyorlardı.

Sömürgeci ülkelerde kapitalizm gelişirken sömürgelerde dünya çapında bir işbölümüne zorlandılar."Başka koşullar altında kendileri üretebilecekleri" mamül maddeleri sömürgecilerden alacaklar buna karşılık tarımsal üretimde uzmanlaşacaklardır,sömürgelerde en ufak bir sınai üretimde bulunmak yasaktı. Bu gerçek İngiliz sömürge yöneticilerinden Pit tarafından şöyle dile getirilir: "Sömürgelerde bir tek çivi üretilirse orayı askerlerimle doldururum" Bu sözler emperyalizmöncesi sömürge politikasını en özlü bir biçimde ifade eder. Hatta sömürgeciler sömürgelerini bir yada birkaç tarım ürününde (özellikle kendi sanayilerine girdi olabilecek bir üründe) uzmanlaştırmaya çalıştılar.

Orneklemek gerekirse, Libya %99.8 petrol Zambiya %93 bakır Çad %86 pamuğa bağlıydılar,

Sömürgecilerin sömürgelerde oynadıkları rol ikili olmuştur.Bir yandan bağımsız ve özgür ekonomik gelişmeyi, üretici güçleri tahrip etmişler ancak diğer yandan ülkeyi kendilerine bağımlıda olsa kapitalist ilişkiler içine sokmaya başlamışlar "Batı toplumunun maddi temelleri - ni atmışlardır". Biri yıkıcı diğeri yenileyici.Sömürgeciler yenileyici rollerini hiçte iyi niyetlerinden dolayı oynamamışlar" Tarihin bilinçsiz bir aleti " olmuşlardır . Kendi kuyularını kazanda bu olmuştur. "Ama"diyor Marx "Dünyanın en sağlam ve en eski imparatorluğunun (Çin'in) , İngiliz burjuvalarının pamuk balyaları yüzünden uygarlık için her halükârda önemli sonuçlar verecek bir toplumsal değişikliğin eşiğine 8 yıl gibi kısa bir sürede gelmesi sevindirici bir olaydır" .Kapitalizm nasıl kendi mezar kazıcısını,proletaryayı, kendi yaratmışsa sömürgecilikte kendi celladını,sömürge ulusların ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesini öyle yaratmıştır.Bu süreç emperyalizm ve özellikle Ekim devrimi ile açık bir biçimde ortaya çıkacaktır.

FAŞİST SALDIRILARA
HAYAT PAHALILIĞINA
ve
SÖMÜRGECİLİĞE
KARŞI
MÜCADELE
KAMPANYASI

İÇİN PARA YARDIMLARINIZI
"M.Mevlüt Kaptan, Posta Çeki No:109207"
Hesabına Yatırabilirsiniz.

Emperyalizmin Ortadogu daki kalesi ve hammadde kaynagı: İRAN

377 kişinin ölümüyle sonuçlanan sinema yangınını Şah'ın gizli polisi SAVAK düzenlemiştir. Bu tip terör eylemleri ile halkı yıldırmak korkutmak faşist Şah rejiminin devamını sağlama almak isteyen SAVAK, halkların mücadelesini engelle yemeyecektir.
Şah'tan ve köpekle rinden yaptıklarının hesabının sorulacağı günler uzak değildir
Yangının SAVAK'ça düzenlendiğini şu nedenler açığa çıkarmaktadır:

1-Sinema yangınını söndürmek isteyen halk polis tarafından dağıtılmıştır.
2-Sinema ile itfaiye nin arası iki dakika sürmez iken itfaiye 25 dakika sonra gelebilmiştir.
3-Yangında sinema personelinden bir kişi dışında hiç kimse bulunmamaktadır olay öncesi binayı terketmişlerdir.
4-Yangın başladığında bütün kapılar kitillenmiştir. İtfaiye geldiğinde bile kapılar açılmamıştır.
5-Katliam öncesi sinema havalandırma tertibatından gaz verilerek kitle etkisiz hale getirilmiştir.

Yangında Sinemanın haricinde hiçbir bina yanmamış yangının yayılmaması için gereken önlem alınabildiği halde sinemanın kül olması önlenememiştir. bütün bunlar neden, nasıl oldu sorusu faşist katliamın ve faşistlerin gerçek yüzlerini açığa çıkartmaktadır

Görüntülerle İRAN daki Gelişmeler

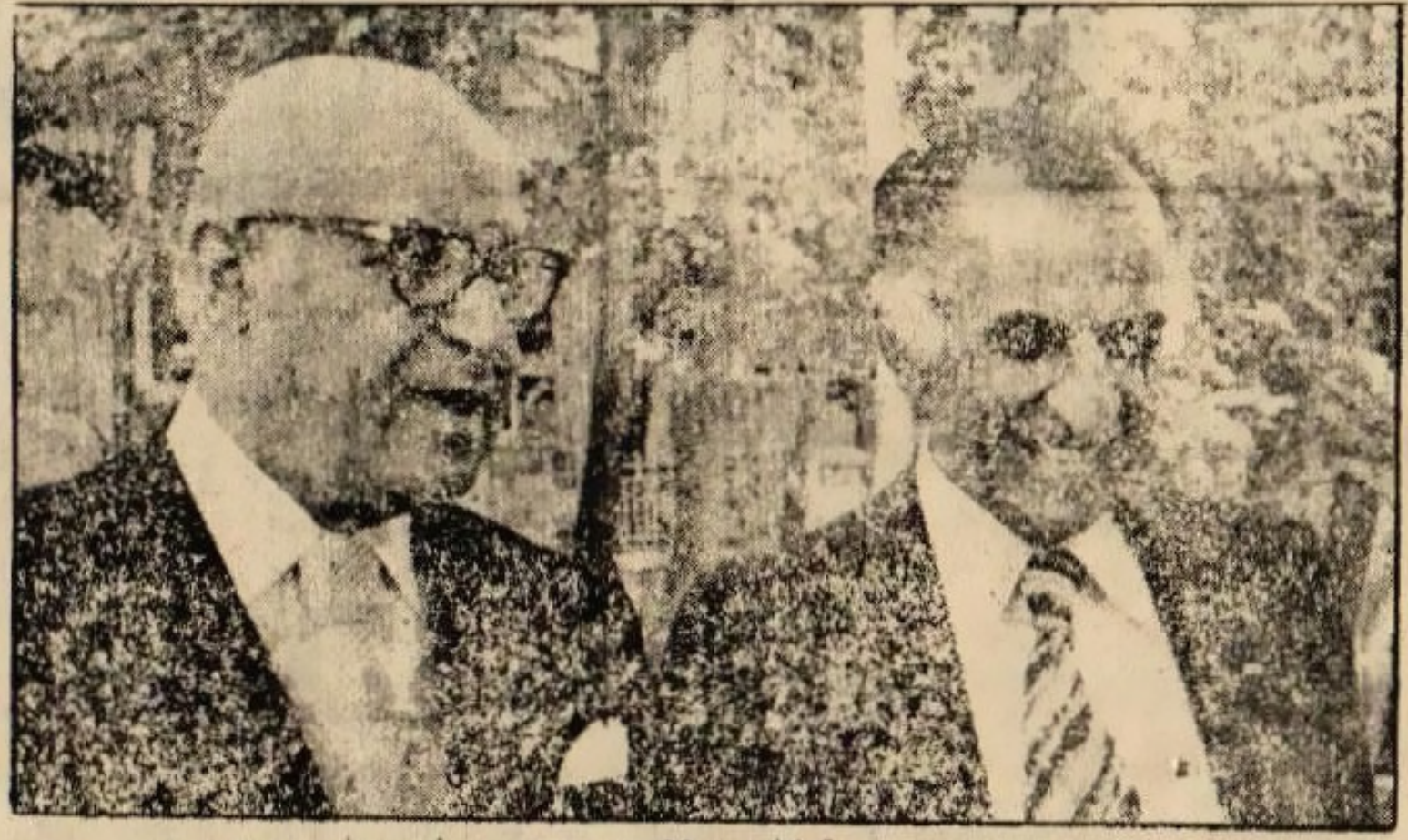

● "SARI TİLKİ SARI KÖPEĞİN KARDEŞİDIR" BENZETMESİNE TAM UYGUN BİR FOTOĞRAF: ESKİ- ve YENİ BAŞBAKANLAR, HALKA KARŞI DÜŞMANLIKLARINI, FAŞİST ŞAH'A BAĞLILIKLARINI İSPATLIYORLAR.

● SİNEMA YANGININI SÖNDÜRMEK İSTEYEN HALKA POLİS SALDIRIP DAĞITTI.

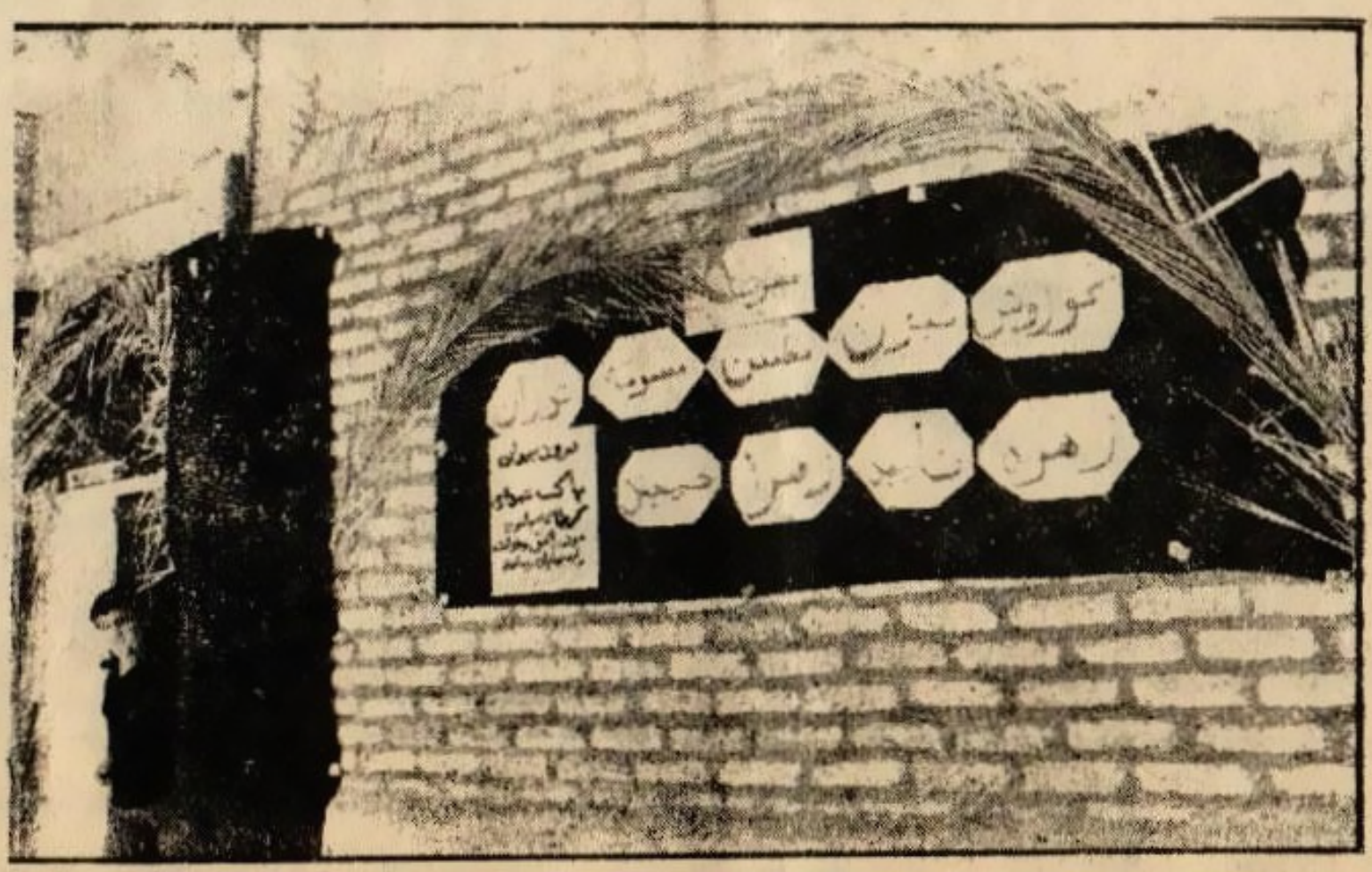

● SİNEMA YANGININDA BİRTEK AİLEDEN ÖLENLERİN İSİMLERİ SOLDAN SAĞA, KURUZ, BİCEN, MUHSİN, MENSUME, TURAN, ZARE, NAHİT ZEHRA, AHMET.

● SİNEMA YANGININDAN BİR GÜN SONRA YAPILAN GÖSTERİLERDEN GÖRÜNTÜ ŞAHIN ZULMÜ MUTLAKA YIKILACAKTIR.

● ŞAHIN KÖPEĞİ POLİSLER HALKLARA GÖZYAŞARTICI BOMBA ATIYORLAR.

● İSFAHAN KENTİNDE SIKIYÖNETİM ALTINDAKİ BİR CADDEDEN GÖRÜNTÜ. FAŞİST ŞAHIN BÜTÜN ÖNLEMLERİNE RAĞMEN HALKLARIN MÜCADELESİ SÜRECEKTİR.

Yaklaşık iki bin beşyüz senelik İran tarihi iki döneme ayrılabilir. Her dönem yaklaşık 13 yüzyılı kapsar. Birinci dönem Sasanilerin ikinci dönem ise üçyüz yıl Arap Tatar, Moğol hakimiyeti ve 16. yüzyıldan 18. yüzyıla kadar da Safavi İmparatorluğunun yönetimi altında kalmıştır.

1914'de İran tarafsız olduğunu açıklayarak I. Paylaşım savaşına girmedi. Fakat Osmanlı İmparatorluğu'nun kuvvetleri Rusya'ya saldırmak için İran topraklarına girip Güneydeki İngiliz petrol rafinerilerini tehdit etmeleri üzerine İngilizler İran'ı işgal ettiler. Savaştan sonra İran Milletler Cemiyeti'ne üye olarak girdi. Aynı dönem İran'ın İngiltere'nin ekonomik kontrolu ve politik denetimi altına girdiği yıllardır. Zamanın İran hakim sınıflarının temsilcileri Lord Curzon ile İran devlet mekanizmasında İngiliz görevlilere yer veren bir anlaşma imzaladılar, karşılığında İngiltere İran'a 2 milyon Sterlin borç vermeyi kabul ediyordu. Bu anlaşma İran'da emperyalizme karşı sosyal muhalefeti yükseltti. Doğan politik kriz ortamında Kazak Tugayının komutanı Rıza Han, Tahran'ı işgal etti ve kabine düştü. Yeni kabine de Rıza Han Savunma Bakanı oldu ve 1925 yılında da o zaman ki Kaçar Hanedanından Şah'ı devirerek Rıza Şah Pehlevi adı altında kendini Şah ilan etti. Böylece Pehlevi Hanedanı, Kaçar Hanedanından sonra İran'ın yönetimini ele aldı.

İkinci paylaşım savaşının sonunda İran'daki Kürt ulusu ayaklanarak Sovyetler Birliği'nin desteğinde bir Kürt Cumhuriyeti kurmayı başardı. Ama Mahabat Kürt Cumhuriyeti uzun ömürlü olmadı ve İran hakim sınıfları bu ayaklanmayı çok kanlı bir şekilde bastırdılar.

Alman emperyalistlerinin adamı olan Rıza Şah Pehlevi İngiliz emperyalistlerinin baskısı ile 1941 de devrildi. Yerine 16 yaşındaki Muhammet Rıza Şah Pehlevi tahda geçti.

Muhammet Rıza Şah Pehlevi yönetiminde İran ülkedeki muazzam petrol ve tabii gaz zenginlikleri ile ülkeyi emperyalistlerle işbirliği içinde sanayileştirdi. İran'ın sanayisi tamamen emperyalistlerin denetiminde ve onlara bağımlı bir şekilde geliştirildi. Bu dönem boyunca Şah bir taraftan İran emekçi halklarının alınterini emperyalistlere ve bunların yerli işbirlikçilerine peşkeş çekerken diğer taraftan İran'ı Orta-Doğu'da emperyalizmin çıkarlarını koruyan bir jandarma durumuna getirdi. Bütün bunları yaparken de ülke içinde ki sosyal muhalefeti bastırmak için katlanılmaz baskı ve terör uygulamalarından çekinmedi. İran siyasi polisi binlerce komünisti ve demokratı işkencehanelerde ve politik suikastlerde yok etti

İran, 11 milyon 618 bin kilometre karelik oldukça büyük topraklara sahip bir ülke. Nüfusu ise 33 milyon.

Tabii zenginlikleri açısından İran bir petrol ve tabii gaz ülkesi olarak bilinir Petrolde dünyada 4üncü, tabii gazda dünyada 9'uncu, kükürt'te dünyada 9'uncu, çinko'da dünyada 14'üncü, kurşun'da dünyada 15'inci, Manganez'de dünyada 15'inci.

Bu tabii zenginlikler İran'ın emperyalistler için çok önemli bir ülke olmasını da bize açıklamaktadır. Bütün bu üretimlerine rağmen İran mamul sanayi maddeleri açısından tamamen emperyalizmin pazarı durumundadır. En önemli ithalat maddelerini savaş araçları oluşturmaktadır. 1976 yılında askeri bütçesi yaklaşık 150 milyar Türk Lira'sına ulaşmıştır.

Bu büyük askeri harcamalara karşın İran halkı büyük bir sefalet içinde ve ağır hayat şartlarında yaşamaktadır. Bir kaç büyük şehrin dışında doğru dürüst asfalt yola bile rastlamak imkansızdır. (askeri amaçla yapılan yollar dışında). Ve, yine ödemeler dengesi fazla ile kapanır görünürken ülke içinde enflasyon %11'e ulaşmıştır.

İran'ın bir tarım ülkesi olarak da gözükmesine rağmen topraklarının ancak %10'u ekilebilmekte ve tarım dengesi ise açık vermektedir.

Feodal ve yarı feodal üretim ilişkileri kırlarda hakimdir. Köylüler büyük toprak sahiplerinin baskısı ve ağır dini taassup altında ezilmektedir.

Bir taraftan ekonomik şartların gittikçe kötüleşmesi, diğer taraftan bu ekonomik şartlara tepki gösteren sosyal muhalefet unsurlarının sistemli olarak yokedilmesi, İran'da sosyal muhalefeti görünüşte bastırmış ama derinden derine gittikçe arttırmıştır. Son olarak içinde yaşadığı kriz İran Şah'ının dediği gibi bir takım "kışkırtıcıların" ve özellikle komünistlerin işi değildir. Esas olarak, ezilen halk yığınlarının kendiliğinden gelme muhalefetinin en sonunda patlak vermesidir.

ABD EMPERYALİZMİ İLE İÇ İÇE BİR ÜLKE

SUUDİ ARABİSTAN

Suudi Arabistan bugün Ortadoğu'da Amerikan emperyalizminin kalelerinden birisidir. Suudi Arabistan'ın ABD ile çok "yakın" ilişkileri Kral Faysal'a ve onun da babasının dönemine raslar Amerika'nın toplam petrol ihtiyacının %20'si bugün Suudi Arabistan'dan karşılanır. Petrol satışındaki bu bağımlılığın dışında ABD'nin Suudi Arabistan'la olan ticari ve ekonomik ilişkileri de çok kuvvetlidir. Petrolden kazandığı dolarla, ABD emperyalizmi için çok kârlı bir pazar haline gelen Suudi Arabistana, ABD tekellerinin ihracat oranı hızla yükselmektedir.

İran, İsrail ve Mısır'la birlikte Suudi Arabistan'a yapılan ihracatın toplamı 8 milyar dolardır. Amerika'nın Ortadoğu ve Kuzey Afrika'ya yaptığı toplam ihracatın 1977 de yüzde 240 bir artışla 12 milyar dolara ulaştığı düşünülürse bu ülkelerin rolü iyice anlaşılabilir. Tek başına Suudi Arabistan'a ise bu toplam ihracatın 5 milyar dolarlık bir kısmı yapılmaktadır. Bütün bu rakamlar oldukça büyük boyutlarda olan silah satışının dışındaki mallara aittir. Ayrıca Suudi doları Amerikan dolarının değerini korumasında büyük bir etken olarak ABD para piyasasında dolaşmaktadır Bu miktar 60 milyar doları bulmaktadır. 1943'lerden beri gelişen silah satışı ise 73-77 yılları arasında 12.3 milyar doları bulmuştur. ABD tekellerinin Suudi Arabistan da ki yatırımları ise 28 milyar doları aşmaktadır.

Bu ekonomik bağımlılık beraberinde tam bir siyasi bağımlılığı da getirmektedir. ABD için Suudi Arabistan gericiliğinin bölgedeki rolü epey büyüktür. 1950'de CENTO'nun kurulması ve bölge ülkeleriyle yapılan anlaşmalarla ABD "Sovyet tehlikesine" (!) karşı "güvenliğini" sağlıyordu. Ancak "güvenliğini" sağladığı asıl şey bölgede gelişen halk kurtuluş hareketleriydi.

Suudi Arabistan Arap Körfezi ve Umman'ın (Dofar'ın) kurtuluşu için halk cephesi (DFCOAG)ne karşı tutumu ile ABD'nin bu "güvenliğinin" ne olduğunu açıkça gösteriyordu. Suudi Arabistan bugün de bölgedeki Amerikan yanlısı rejimleri güçlendirmek için elinden geleni ardına koymuyor.

ABD Başkanı Carter Kongrede, Suudi Arabistan'a yapılacak silah satışları için yaptığı konuşmada, Krallığın politik ve stratejik önemini şöyle vurguluyordu:

" 1- Satışlar, Amerika'nın çıkarınadır. Sağlamlığı hür dünya için hayati önem taşıyan Suudi Arabistan ile özel ilişkilerimizi güçlendirecektir.

2- Suudi Arabistan SSCB tarafından silahlandırılan radikal komşularının tehdidi altındadır ve

3- Bu uçaklar petrol alanlarını ve petrol kaynaklarını korumak için hayati öneme sahiptir"

Başkan Carter bazen gerçekten açık sözlü. Anti-komünist bir ülke buldu mu onu elinden kaçırmamak için ne lazımsa yapılması gerektiğini çok iyi biliyor. Bugün ABD de okuyan 10 bin Suudi öğrencisi gelecekte de Suudi Arabistanın Amerikan emperyalizmine bağımlılığını sürdürmek için yetiştiriliyor. ABD burda da başarılı olmuş, bugün Suudi Bakanlar Kurulu'nun yarıdan fazlası ABD üniversitelerinden mezun.

Acaba bu başarı ne zamana kadar sürecek?

KURTULUŞ dünyada DURUM

● FİLİSTİN HALKLARI İHANET ANDLAŞMASINI KABULLENMEYECEKTİR.

Başkan Carter, İsrail Başkanı Begin Mısır Devlet Başkanı Sedat Camp David'de yaptıkları zirve toplantısının sonunda anlaşmaya vardılar. Bu anlaşma emperyalist ülkelerin temsilcileri tarafından alkışlandı ve övgüyle anıldı. Bu anlaşma başta Filistin halkları olarak, Libya, Cezair, Güney Yemen ve Sovyetler Birliği tarafından lanetlendi ve bir ihanet belgesi olarak tanımlandı...

Camp David zirvesinde varılan sonuçlar Filistin halklarının ve onun gerçek temsilcisi FKÖ nün dışında alınmış ve Filistin halklarına dayatılmak istenmiştir. Camp David anlaşması Filistin halklarının boyunduruk altında tutulması vatanlarından atılmasını mülteci çadırlarında tutulmasını meşrulaştırmaktır. Filstin halkları ve Arap halkları için bir utanç belgesidir. Emperyalizmin, İsrail aracılığıyla Orta Doğu'daki etkinliğinin ve sömürüsünün devamlılığının pekiştirilmek istenmesidir.

Mısır Devlet Başkanı Sedat Camp David zirvesiyle Arap zirve konferanslarında alınan kararları hiçe saymış, Arap halklarının çıkarlarına sırtını dönerek emperyalizm ve onun Orta Doğu'daki jandarması siyonizmine teslim olmuştur. Diğer Arap ülkelerini teslim olmaya zorlamaktadır.

Mısır'ın da içinde olduğu Arap zirve konferansları, İsrail'in, 1967 de işgal ettiği Arap topraklarından tümüyle çekilmesi Filistin halklarının kendi toprakları üzerinde kendi devletini kurması, Filistin halkının tek meşru temsilcisinin FKÖ olduğunu karar altına almıştı.

Camp David anlaşması ise, Şeria ve Gazze bölgelerindeki İsrail askerlerin bir kısmının çekilmesini öngörmekte. Begin bu durumu şöyle açıklamakta. "Bu topraklara bağımsızlık tanınırsa hemen Sovyet üslerine dönüşecektir. "Bu bölgelerin nihai statüleri (bu nihai statü bağımsızlık dışında düşünülecek) Mısır, İsrail ve iki bölgedeki Filistinliler arasındaki görüşmelerde saptanacak. Anlaşmanın bu yanı Filistin halklarının tek meşru temsilcisi FKÖ yü dışlamaktadır. Görüşmeler sırasında İsrail yerleşim merkezleri kurulmayacak. Fakat Begin burada yine açıklama ihtiyacını duyarak şöyle demiştir: işgal altındaki topraklarda 5 yıl süreyle Yahudi yerleşim merkezleri kurmaya ara verecekleri yolundaki haberlerin doğru olmadığını belirtmiş ve "Yerleşme merkezleri kurmaya ara vermeyi barış anlaşmasının imzası için gereken 3 aylık süre için kabul ettik" Yani işgalin sürmesinin garanti altında olduğunu belirtmektedir.

Mısır ile İsrail 3 ay içinde ayrı bir anlaşma imzalayacak. Sedat Mısır'ın hiç bir zaman ayrı bir anlaşma yapmayacağını söylerken Camp David'te böyle bir maddeyi onaylaması Filistin halklarını ve Arap halklarını arkadan hançerlemiştir.

Sedat'ın bu ihaneti emperyalist cephede destek bulurken ve övgüye layık görülürken Filistin halkları, Arap halkları ve Sovyetler Birliği tarafından mahkum edilmiştir.

Filistinhalklarıbu ihanet anlaşmasına boyun eğmeyecek ve FKÖ önderliğinde ulusal bağımsızlık mücadelesini yükseltecektir. Ne Amerikan emperyalizminin ne İsrail siyonizminin komploları ne de Sedat'ın ve Arap gericiliğinin arkadan hançerlemeleri Filistin ulusunun Ulusal bağımsızlık mücadelesini engelleyemeyecektir.

BU KÖŞENİN KAHRAMANI

İŞÇİ MEHMET

küçükburjuva hastalıklarından kurtulmayıda bilir elbet.

Yılmaz Usta kahvenin en kuytu köşesine çekilmiş, gözü kapıda oturuyordu. Heykel kesilmiş, hiç kıpırdamıyordu. Mehmet gözünü de kırpmıyordur herhalde diye düşündü. O da meraktan ölüyordu. Ama Erdal'a çok soru sormayı da yedirememişti kendine. O Yılmaz Usta'nın en yakını olsun da, kimi şeyleri bilmesin, bu gencecik oğlandan sorsun..... Olmazdı böyle şey ! Ne olursa olsun bir şey sormadan Yılmaz Usta ile yalnız kalacakları zamanı beklemeye karar verdi.

Yılmaz Usta onları gene aynı durumda, hiç kımıldamadan karşıladı. Hal hatır sorma geçiştirilip hemen konuya girildi.

YILMAZ- Mahmut'u görüyor musun Erdal? Evine uğradık, ne zamandır annesinde kalmıyormuş. Nerede olduğunu, ne yaptığını anlattı mı sana? Sonra bazı şeyler çalındı kulağıma?

ERDAL-Evet Usta, evinde kalmadığını ben de biliyorum.

YILMAZ-Kendi mi söyledi?

ERDAL-Hayır, arkadaşlar kaç kez gittilerse bulamamışlar. Sonunda anasının ağzından lâf almayı başarmışlar. Tam iki hafta olmuş evinden taşınalı. Çok da para veriyormuş annesine..

YILMAZ-Bunları biz de öğrendik. Peki nerde bulacağız onu ?

ERDAL-Dün akşamki toplantıya geldi. Hemen sordum, tersledi beni usta.

YILMAZ-Teker teker anlat, sen ne dedin, o ne cevap verdi?

ERDAL-Ben evinden niye ayrıldığını, nerden para bulduğunu, şimdi nerde kaldığını sordum.

YILMAZ-Eeee ?

ERDAL-Yüzüme şöyle dik dik baktı. Sonra "Bir de sana hesap mı vereceğiz ulan velet!" diye bağırdı bana.

YILMAZ-Başka bir şey söylemedi mi ?

ERDAL-Hayır. Hiç bir şey olmamış gibi çalışmaya başladık sonra. Öteki arkadaşlar durumu bilmedikleri için bir şey anlamadılar.

YILMAZ-Onlara anlatmamış mıydın?

ERDAL-Zaman kalmadıki usta. Ben gittiğimde o ordaydı. Çıkarken de beni bir yere gönderdiler, onlar kaldı.

YILMAZ-Peki bugün neden kimseye haber vermedin?

ERDAL-Verdim Usta Kenan Bey'i bulup ona anlattım. Gereken yaparız, dedi. Biliyorsun, annemin durumunu, bugün evden fazla ayrılamadım.

YILMAZ-Gene mi kalbi tuttu?

ERDAL-Valla bilmem usta, belki kalp ağrısı gene arttı ama, bana hastalığını kullanıyor gibi geliyor. Eskiden bana bu denli karışamazdı. Lisede okurken bile daha serbesttim. Şimdi sözde çalışıyorum, daha beter eve bağlandım yahu! Adım atmak için ondan izin almam gerekiyor.

YILMAZ- Mehmet bir falso yaptı mı?

ERDAL-Yoo, çok iyi idare etti durumu. Patron beni iş için çağırmış da sözde, neler söyleyeceğini Yılmaz Usta biliyormuş, Mehmet'i de o Yılmaz Usta göndermiş...

YILMAZ-İnandı demek?

ERDAL-İnandı elbet Kardeşim de yardım edince hiç bir şey çakmadı moruk.

YILMAZ-O ne biçim söz Erdal! Tamam annen istediğin gibi çalışmana engel oluyor, bundan yakınmakta haklısın, ama düşünsene iki kez enfarktüs geçirmiş bir kadını üzmeye, heyecanlandırmaya da senin hakkın yok. Annen o senin. İkinizi babasız bu yaşa getirmiş, kolay mı!

ERDAL-İyi ama Usta o kadar anlatıyorum : Ben bu işe girdim bir kez, bu yolun doğruluğuna inandım, artık ne yapsan dönmem diyorum, anlamıyor. Ne yani annem üzülecek diye devrimci çabamdan vaz mı geçeyim!

YILMAZ-Sana öyle bir şey söyleyen oldu mu? Sen bildiğini yapacaksın elbet, bir yandan da anneni böy

DEVAMI: sy: 5, st: 7

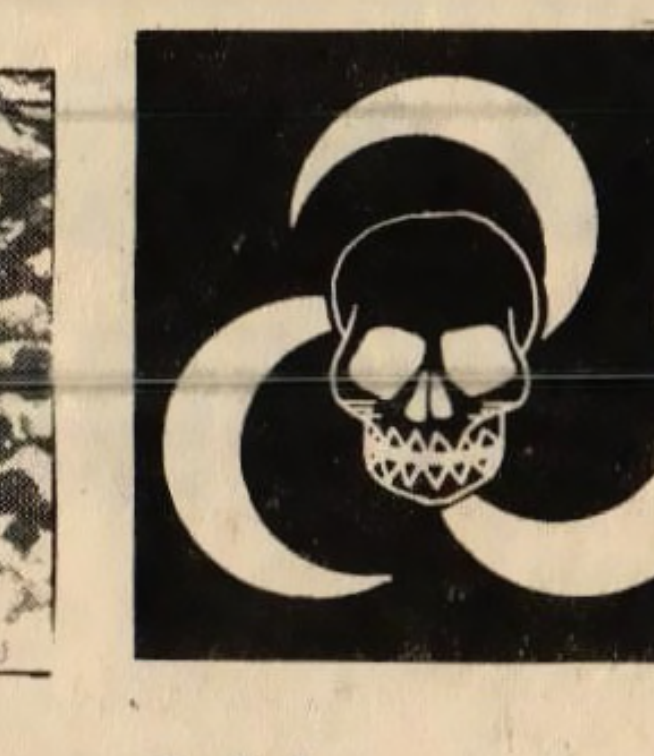

TÜRKEŞ VE"ÜLKÜCÜ"LERİNİN ÖZENDİĞİ

HİTLER FAŞİZMİNİN İNSANLIK DÜŞMANI BAZI UYGULAMALARI

İŞÇİLERE YAPILANLAR

Nasyonal Sosyalizmin gelişinden (30 Ocak 1933)1935 yazına kadar ücretlerin %25-40 arasında düşürüldüğü tahmin edilmektedir.

Bundan başka,bu düşük kazançlardan gelir vergilerinin (%25' den %35'e çıkarılmıştı),belediye vergilerinin(iki katından daha fazla arttırıldı),bekârlardan alınan vergilerin, işsizlik sigortasına,iş cephesine, Eğlenceyle Güçlenme Birliği,Uçaksavar Savunmasına,Nazi Partisine , veya Hitler Gençliğine yapılan para yardımlarının da çıkartılması gerekiyordu.

Kârı 1933'de 411 milyon RM iken 1939'da 109 milyon RM olan Siemens fabrikalarında işçiler.

Bu çıkarılan miktarlar brüt ücreti %20-30 dolaylarında düşürüyordu. Öte yandan sosyal güvenlik yardımları da (hastalık,sakatlık,kaza,yaşlılık,işsizlik)büyük ölçüde azaltılmıştı. İşçi yardımlaşma ve sigorta kurumları feshedilmiş ve fonları daha küçük kârlar ödeyen özel sigorta şirketlerine devredilmişti. .

Daniel Geurin,'Faşizm ve Büyük Sermaye.

Hitler'den önce Madenciler Birliği tarafından önerilen ve atanan özel maden müfettişleri vardı. Bütün işçiler örgütlenme ve grev yapma hakkına,demokratik ve politik özgürlük garantisine sahiplerdi . Büyük sendikaların yanısıra kuvvetli işçi sınıfı partileri ve işçilere ait önemli spor ve kültür kuruluşları vardı.

Naziler bütün bunlara bir son verdiler. İşçi sınıfı partileri yasadışı ilân edildi. Liderleri ve görevlileri tevkif edildi , işkence gördü.öldürüldü. Malları zorla alındı.

Sendikalar Alman İş Cephesine dönüştürüldü ve fonlarına el kondu. Nazi memurları atandı ve mülk sahipleri de iş cephesinde yer aldılar .

Daha önceki Maden ve sendika toplantılarının yerine şimdi zorunlu gösteriler yapılıyordu . Bunlar "Lider"in (Çoğunlukla maden ocağı sahibi) veya "İş Cephesi" nin bir memurunun emirlerini dinlemek için oluyordu.

Tartışma,soru sorma veya eleştiri hakkı bir Yahudi,Bolşevik,demokratik,liberal "kötü alışkanlık" idi ve bu yüzden yasaklanmıştı. Eğer gelmeyen bir işçi olursa"politik bakımdan güvenilemez" olarak bildiriliyordu ve yasal bir sorgu olmaksızın toplama kampına koyuluyordu.

Faşizmin ne olduğunu tasavvur edin,ne sendikalar,ne işçi sınıfının politik partisi (tek yasal parti Nazi Partisidir),ne işçinin sorunlarıyla ilgilenen işçi temsilcileri vardır,ne de toplantı düzenlemek,konuşmak, örgütlenmek,grev yapmak hakkı. İşçiler için spor ve kültür kuruluşları,gazeteler de yoktur.

Bu koşullar altında mülk sahibi işçiye istediğini öder,çalışma koşullarına ve saatlerine de kendi karar verir. Otomatik olarak Nazi Devlet Komiserinin onayını alır.

"Kurt Gruber "Ben bir Alman madenciyim" adlı 40 yıl önce basılan anti-faşist broşür."

KADINLARA YAPILANLAR

Hitler,gücü eline geçirdikten bir yıl sonra, 1934'de Nazi Partisi Kongresindeki bir konuşmasında kadınlarla ilgili Nazi Politikasını özetledi.

" 'Liberalizm'in kadınların eşitliği için birçok amacı vardır. Kadınlar için Nazi programının yalnız bir amacı vardır: Bu da çocuktur''

Nazi Partisinin 1921'deki ilk toplantısında fikir birliği ile bir karara varıldı: "Bir kadın hiçbir zaman ne parti liderliğine ne de yönetim kuruluna kabul edilemez."

Kadın işçi Servisi şehirdeki parti üyelerine , ve sanayicilere, zengin toprak sahiplerine ücretsiz işgücü sağlıyordu.Yalnızca 1935 yılında 7000 kız Prusya'daki Junker eyaletlerinde çalışmaya gönderildi.Aile ahlakına Nazi yükümlülüğünün derinliğini bu kızlardan birçoğu keşfetti.Aşağıda 1934'de bir Alman kadın tarafından yazılmış bir mektup bulunuyor:

Sevgili E,

Birkaç gün önce ikisi kardeş olan üç kız kır hizmetinden döndü, üçü de hamileydi. Burada bizim caddede kır hizmetine karşı nasıl bir isyan olduğunu tasavvur edemezsin...Düşün, bu kızlar büyük bir çiftlikte çalışıyorlardı ve oranın yöneticisi olan evli bir Nazi memuru onların ırzına geçti...

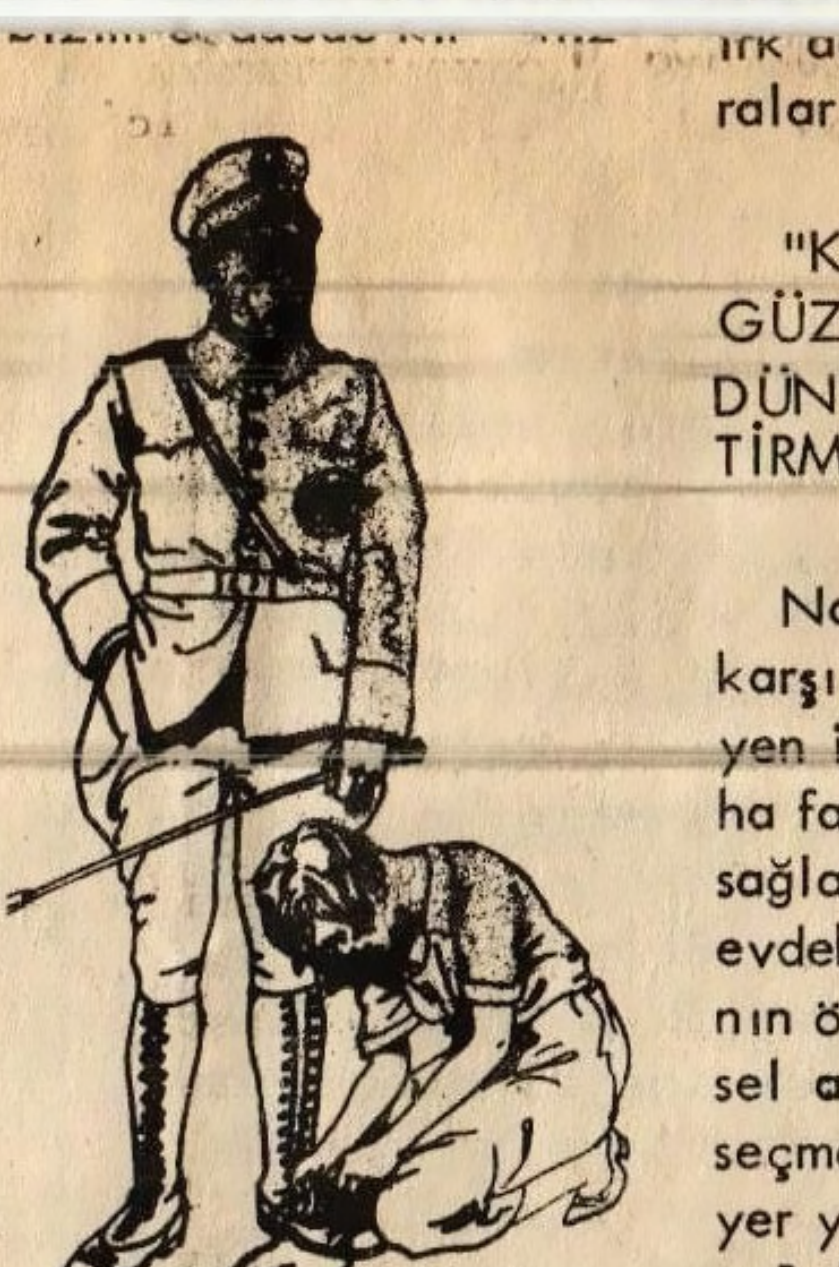

Şehirlerde 14 ve 18 yaşları arasındaki 600.000 kızdan çoğu okuldan alınarak "Hizmet Yılları"nı geçirmek üzere Parti üyelerinin, askerlerin ve sempatizanlarının evlerine gönderiliyorlardı.

Bu,kızlara köle gibi ve çoğunlukla odalık gibi davranılan zorunlu ücretsiz bir hazır kız hizmeti idi.

Naziler Fransa, İngiltere ve Rusya'daki savaşlara hazırlandıkları sırada erkek gücüne ihtiyaç acil duruma geldi "Aile" ve "ev" üzerindeki baskı azaldı.1939'da Nazi liderleri Himmler ve Bormann Lebensborn denilen kayıtlı bir devlet genelevi kurdular.Almanya da 4 milyon evli olmayan kadın kibarca " gebe bırakma yardımcıları" denilen egemen ırkın askerlerine cinsel hizmetlerde bulunmak üzere kaydolmaya teşvik ediliyordu. Himmler, "savaş kahramanları ve Alman haçı sahipleri "için"ikinci bir evlilik hakkı" öneriyordu.

En güzel kadınlar, Nazi liderlerinin " güvenilen eşleri"olmak için Nazi kültürüyle, ırkçılıkla eğitiliyor ve ev işleri öğreniyorlardı. Kalplerinin içine kadar üstün ırk doğuracak büyük haralar kurulacaktı.

"KADININ GÖREVİ GÜZEL OLMAK VE DÜNYAYA ÇOCUK GETİRMEKTİR" Goebbels

Nazilerin kadınlara karşı tavrında değişmeyen iki nokta vardı: Daha fazla savaşan erkek sağlanması ve erkeğin evdeki "liderlik" hakkının önerilmesi. Bütün cinsel ahlaklarında, kişisel seçmenin hiçbir çeşidine yer yoktu.

Belki de en son sözler dünya tarihinin en büyük imha kampı olan Auschwitz'in komutanı Rudolf Hoss'un olmalıdır. Hoss hemen hemen 4 milyon insanın katlinden sorumluydu. Fakat Nürenberg'de hakimlere şöyle söyledi:

"Ben tamamiyle normal birisiyim. İmha görevini yerine getirdiğim sırada bile normal bir aile yaşamını sürdürdüm. ...vb."

"BİR KADIN İÇİN ÇOCUĞUNU SAVAŞA GÖNDERMEKTEN DAHA YÜCE VE GÜZEL İMTİYAZ YOKTUR."

Kırmızı Gamalı Haç' ın Kadın Kolu Bildirgesi.

HER ARİ, YALNIZCA SARIŞIN,ARİ, MAVİ İRİ GÖZLÜ,UZUN, OVAL YÜZLÜ, PEMBE BEYAZ TENLİ, İNCE BURUNLU,KÜÇÜK AĞIZLI VE HER KOŞUL ALTINDA BAKİRE BİR KADINLA EVLENMELİDİR. .HER ARİ KAHRAMAN KENDİ EŞİTİ BİR KADINLA EVLENİR DIŞARIYA ÇOK ÇIKAN, TİYATROYU EĞLENCEYİ VEYA SPORU SEVEN EVİNİN DIŞINDA GÖRÜLEN BİR KADINLA DEĞİL.

Nazi Propaganda Broşürü Ağustos,1934 -

YAHUDİLERE YAPILANLAR

6 milyon yahudi Naziler tarafından öldürüldü. 2,5 milyon Polonyalı imha edildi. 520.000 çingene,473.000 Rus savaş esiri öldürüldü.

100.000 "aşağılık" insan zorunlu rahat ölüm programı ile öldürüldü. . Onbinlerce sosyalist, komünist,sefih ve diğer "zararlı unsurlar" katledildi.

—BÖLGEDE YAHUDİLERİN YAŞADIĞI BÜYÜK YERLERİ BOŞALTTIM. YIL SONUNDA BÜTÜN İŞGAL EDİLMİŞ ÜLKELERDE YAHUDİ SORUNU ÇÖZÜMLENMİŞ OLACAK. YALNIZCA AĞIN ARASINDAN KAYMAYI BECEREBİLMİŞ BİR KAÇ YAHUDİ KALACAK, DAHA SONRA KARIŞIK EVLİLİKLERDEKİ YAHUDİ OLMAYAN EŞLER VE YARI- YAHUDİ SORUNLARIYLA SİSTEMLİ VE MAKUL BİR BİÇİMDE UĞRAŞMAYA BAŞLAYARAK BİR ÇÖZÜM BULACAK VE ONU UYGULAYACAĞIZ.

SİZİNLE BU DÖRT DUVAR ARASINDA KONUŞUYORUM. SÖYLEDİKLERİMİ DİNLEMELİSİNİZ VE DAHA İLERİ GİTMESİN HEPİMİZ KENDİMİZE KADINLARA VE ÇOCUKLARA NE OLACAĞINI SORDUK . BUNUN DA AÇIK BİR CEVAP GEREKTİRDİĞİNE KARAR VERDİM. ERKEKLERİ ÖLDÜRÜP YALNIZ ÇOCUKLARININ OĞULLARIMIZDAN VE TORUNLARIMIZDAN İNTİKAM ALMALARI İÇİN BÜYÜMELERİNE İZİN VERMEKLE MAZUR GÖRÜLECEĞİMİ DÜŞÜNMÜYORDUM.

BU IRKIN DÜNYA YÜZÜNDEN SİLİNMESİ GEREKSE DE, AKLIMIZI BAŞIMIZA TOPLAMALIYIZ.

HEINRICH HIMMLER, EKİM 1943

FAŞİZM SALDIRGAN VE DEMAGOGTUR

1

FAŞİST İDEOLOJİ
ULUSLARARASIDIR

Ülkemizde,özellikle son on yıldır kendini milliyetçi-ülkücü olarak adlandıran faşist hareket varlığını hissettiriyor.MHP ve Ülkü Ocaklarında yoğunlaşan bu faşist hareket,her ne kadar lafta barışçı görünmeye çalışsa da halka ve onun ileri unsurlarına başından beri uyguladığı terörünü artık kitle katliamları biçiminde sürdürüyor.

Bu terörün uygulayıcıları" komando kamplarında"yetiştirilip tıpkı İtalyan kara gömlekli "faşoları"ve Alman Kahverengi gömlekli SA'ları gibi örgütlendiler Bunların stratejileri üç aşamalıdır sokak iktidarı,devlet iktidarı,meclis iktidarı.Bugün MHP yöneticileri zor kullanmaya karşı oldukları görüntüsünü yaratmaya çalışıyorlar, ama aynı liderler çeşitli yayınlarda zor kullanmayı açık açık savunmuşlardı."Devlet" dergisinin 194.sayısında şunlar yazıyordu:"Komandolar adı verilen ülkücü gençler önceleri azdılar,hızla çoğaldılar.Önce güçsüzdüler,kısa zamanda,Türk milletine has,üstün bir şuurla silahlanarak kuvvetlendiler "Türkeş şu tehditleri savuruyordu : "Biz şimdi dörtyüz bin bozkurt, kaç köpeğin havlaması gerektiğini varsın leşler görsün. Bir kere daha,bin kere daha ilan ediyoruz Bu vatan ya bizim olacaktır,ya hiç kimsenin" Türkeş zor kullanmanın da yanağını ise şöyle formüle ediyor ; "yeryüzünde çok eski çağlardanberi sürüp gelen çok çirkin ve merhametsiz bir kanun bugün de yürürlükte bulunmaktadır. Bu kanun 'Hak kuvvetindir'kanunudur " (Dokuz Işık,Alpaslan Türkeş,Kutluğ yayınları,1975,s - 118)Hitler de "kuvvetlinin zayıfı ezmesini"doğa yasası olarak kabul ediyordu.Türkeş yalnızca düşmanlarının değil aralarından ayrılanlarınbile öldürülmelerini istiyor.Devlet dergisinin 230.sayısında "ülkücülere" şöyle sesleniyor : "Döğüşe koşunuz... Döğüşeceksiniz. "İleriye gittikçe geride kalmayıp beni takip edin. Geriye dönersem vurun.Davaya katılıp geriye dönen herkesi vurun."Mussolini - de aynı sözleri söylüyordu:" İleri gidersem arkamdan geliniz.Geri dönersem vurunuz!"Bu emre uyularak, eski Ülkü Ocak'lı Hüseyin Hatipoğlu, vb. öldürüldüler.

Şimdi de "Ülkücü"lerin bu terörü hangi amaçla kullandıklarına,kitlelere neler vaadettiklerine ama nasıl bir düzen getireceklerine bakalım Kendilerine kitle tabanı yaratmak için yaymaya çalıştıkları demagojik ideolojiyi , "Dokuz Işık Doktrini"ni inceleyelim.

Dokuz Işık doktrini denilen bu ideolojinin ilk göze çarpan özelliği aşırı derecede basit olması.Öyleki bu toplumda kaba bir eğitimden geçmiş herhangi bir kişinin kendi kendine "düşünerek"yaratabileceği bir ideoloji.Aslında amaç,içinde yaşadığımız kapitalist toplumda egemen burjuva ideolojisi ile şartlandırılmış kitlelere kafalarına en kolay yatabilecek,en kolay kabul edebilecekleri düşüncelerle seslenerekbu kitleleri kuyruğuna takmaktır.

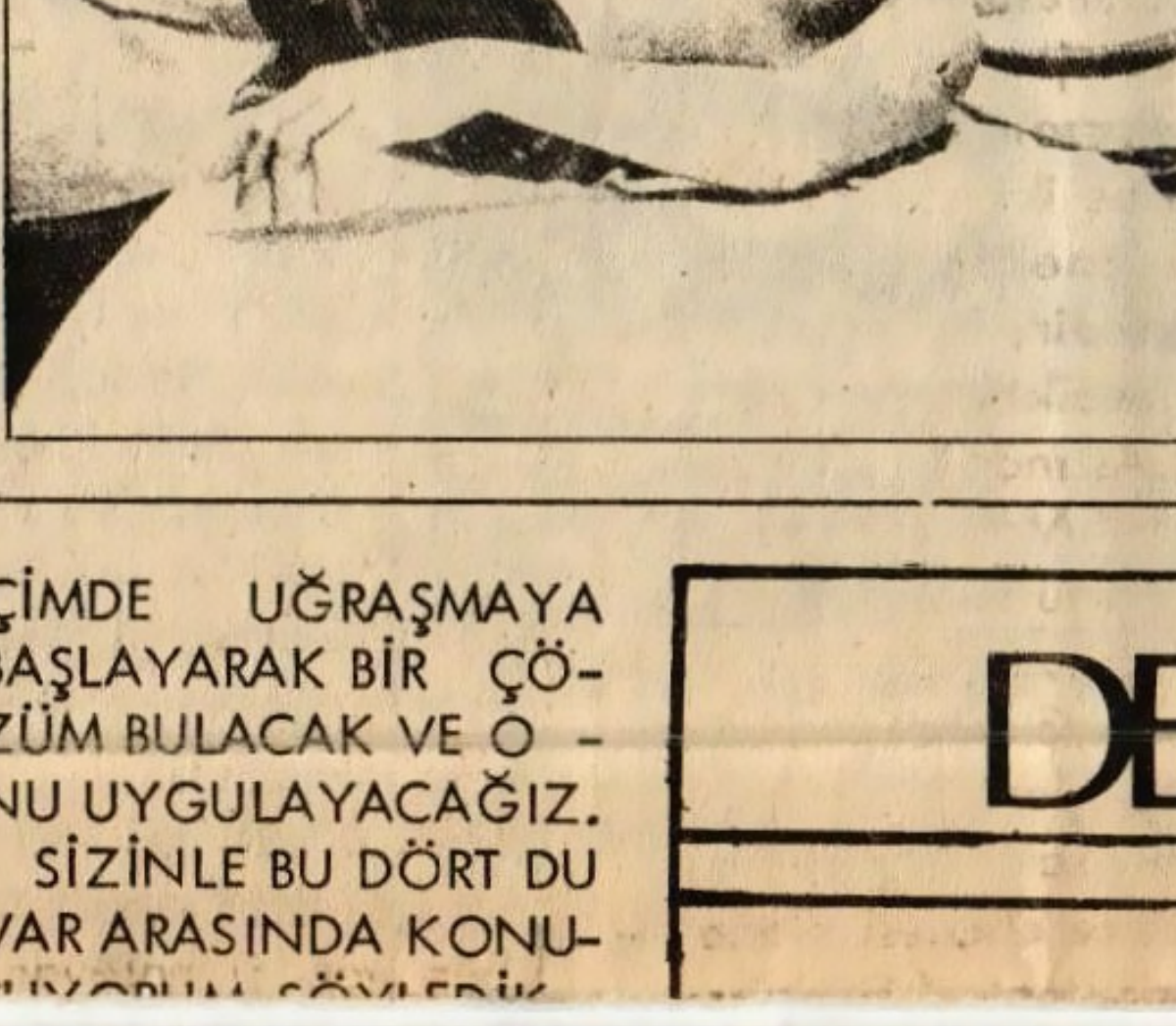

Dikkati çeken ikinci bir yön de kendi amaçlarına aykırı olmadığı sürece değişik görüşleri eklektik bir şekilde kabul etmesi;özellikle marksizmin bazı önermelerini yalnızca biçimsel olarak,yani anlamından soyutlayarak boş laflar olarak almasıdır . Örneğin: "Üretici, değer yaratıcı tek varlık,emektir. " (9 Işık,s.95)Bu görüşün mantıki sonucu üretim araçları sahibi kapitalistin yalnızca bir sömürücü,bir asalak olduğu ve üretim araçlarına gerçek yaratıcıları olan emekçilerin el koyması gerektiğidir.Halbuki Türkeş hiçte kendini bu sonuca ulaşmak zorunda hissetmiyor: "Emeği sermayeye sermayeyi emeğe boğazlatan,soydurtan sahte,sınıfçı, bölücü sistemlere inanmıyoruz. İnanç ve görüşümüz emek-sermaye barışıdır. Milli kalkınmamızın,ekonomik gelişmemizin hızlı,dengeli ve adil bir şekilde olabilmesi ancak emek, sermaye bütünleşmesiyle mümkündür."(9 Işık s.96)Başka bir örnek: "Siyasi demokrasi,ekonomik demokrasi ile orantılıdır.Bir kimsenin siyasi demokrasiden,siyasi hak , ve hürriyetinden faydalanabilmesi ekonomik imkanlarına bağlıdır."(9 Işık.s.45)Bu görüşün mantıki sonucu da bugünkü devletin sahibinin,üretim araçlarınınmülkiyetini elinde bulunduranlar olduğudur.Elbette Türkeş böyle bir şeye de yanaşmıyor:"Türk tarihinde devlet, bir kuvvet ve otorite timsalidir. . Devlet,kadife eldiven içinde demir yumruktur.HerTürk, devletine karşı güven ve sevgi beslemelidir."(9 Işık s.44)

DEVRİMCİ SANAT

Böyle gelmemiş, ama böyle gider!..

HÜSEYİN ALTUNYA

Türkiye'de sırtından en çok para kazanılan kişi, hiç kuşkusuz Nâzım Hikmet'tir.Özellikle usta sanatçının ölümünden sonra,eli kalem tutabilen her kişi "Nâzım Hikmet..."diye başlayan yazılar döktürmeye başlamıştır.Böylece,Nâzım'ın yaşadığı yıl sayısının birkaç katı kadar inceleme-deneme, özellikle de "anı"yazılmıştır.Ve bu varakpare'ler sağ' dan geldiği kadar(ki,bu doğaldır), sözümona "sol"dan da gelmiştir.(ki,artık bu da doğaldır.)

Bunlardan sonuncusu,büyük tirajlı ve renklice bir gazetede Zekeriya Sertel imzasıyla yayımlanmaya başladı.O Zekeriya Sertel ki, özellikle 1920'li yılların sonlarında ve 1930'lu yıllar içinde basın-yayın ve sanat-edebiyat alanlarında önemli görevler yüklenmiş;1940'lı yıllarda zamanın yöneticilerince büyük baskılara uğratılmış ve matbaası talan ettirilmiş : 1950'li yıllarda yurtdışına "kaçmak zorunda kalmış";1970li yıllarda da Türkiye'ye dönebilmiş ünlü"eski bir solcu" -dur.

Nâzım Hikmet de , Z.Sertel'in "en yakın dostu,en çok sevdiği,saydığı insan"-dır.

İşte bu Zekeriya Sertel,"Nâzım Hikmet in Son Yılları" başlıklı yazı dizisinde "Nâzım'ı bir insan olarak" ve "olanları olduğu gibi anlatmaya çalışıyor"muş!

Ama,N.Hikmet'in de onur üyesi olduğu TYS'nin 11 kişilik Yönetim Kurulunun 8 kişisi,Z.Sertel'i"N. Hikmet Kurulu"ndan çıkardı.Gerekçe,sözkonusu yazı dizisinde "tarihsel olgulara ters düşen tek yanlı görüşler,kaynağı belirsiz aktarmalar ve küçük düşürücü nitelemelerle(N . Hikmet'in) hakarete uğraması"dır.Böyle şeyler olamaz,çünkü:"bu tür anılarda ortaya atılan kanıtsız-dayanaksız savları...Nâzım Hikmet'in kişiliği yalanlar" .

Bunun üzerine TYS Başkanı Aziz Nesin (toplantıda bulunmamıştır),"sıraladığı nedenlerden ötürü bu kararlara katılmadığını" söylüyor(bu "nedenler"e döneceğiz) ve "büyük üzüntüler duyarak...Türkiye Yazarlar Sendikası Genel Başkanlığından ve Yönetim Kurulu üyeliğinden.. istifa ediyorum" diyordu.

Tüm bu alıntılar, yazı dizisinin yayımlandığı gazetenin 17 eylül 1978 günlü sayısından alınmadır. Ve ilginç bir rastlantı aynı gazetenin aynı günlü sayısında Haldun Taner imzalı,"yazarın Sorumluluğu " başlıklı bir yazı daha yayımlandı.

Biz bu yazıda,TYS nin,A.Nesin'in açıklamalarıyla H.Taner' in yazısını ("idealizmin en son sakızı: existentialisme" (Politzer)'in savunucusu Jean-Paul Sartre'ı övmesine:18.yy. da "burjuva kültürü" ve "burjuva hakları" ndan söz etmesine ; "sanatçının parti militanı kesilmesinden yaratıcı kişiliğini politik tek düzelik ve indirgemecilikle yitirmesinden çekinenlere"katılması,vb yanlışlıklar olsa da)birlikte ele alacağız.

Z.Sertel'in yazı dizisi,biz bu yazıyı kaleme aldığımız zamana kadar bitmemişti.Bu bakımdan (A.Nesin'in bir itirazıbu radadır)yazısıyla ilgili ayrıntılar için

DEVAMI: Sy:5, st:8

TÜM SANATÇILAR DERNEĞİ [TÜM-SAN-DER] KURULDU

Zonguldak'ta, devrimci sanatçıların örgütlenmesini sağlamak ve Türkiye Halklarının sanatını araştırıp buna devrimci bir öz verip tekrar Türkiye Halklarına sunmak amacıyla Tüm Sanatçılar Derneği (TÜM-SAN-DER) kurulmuştur.

TÜM-SAN-DER kuruluş bildirisinde:"Sanat toplumun işlevidir,belirli bir toplumsal kümenin ve zamanın çizgilerini yansıtır. Yani sanat toplumun aynasıdır.Sanat ürünleri ise toplumsal ilişkilerden doğan olgu ya da olgulardır."diyerek sanata yaklaşmakta ve derneğin yapacağı çalışmalarla da gerçek DEVRİMCİ HALK SANAT'ının nasıl olması gerektiğini en geniş kitleye aktaracaklarını belirtmektedirler.

TÜM-SAN-DER yöneticileri bu çalışmaları sırasında Sanatçılar Birliği ve diğer demokratik kuruluşlarla ilişki kuracaklarını açıklamışlardır.

DEVLET » V.İ.LENİN »5

rın ve çeşitli fikirlerin gerçek özüne bakacak olursanız, Devlet'in son çözümlemede, insan toplumundan doğan bir yönetim aracı olduğunu açıkça görürsünüz. Devlet, bütünüyle ve sadece yönetmekle uğraşan ve yönetmek için de başka insanların iradesini baskı altına alacak özel bir aracın gerekliliğini duyan — hapisaneler, özel birlikler, ordular vb. şeklinde — bir insan grubu ortaya çıktığı zaman doğmuştur. '

Ama Devlet'in var olmadığı, toplum içerisindeki bağların, toplumun kendisinin, disiplinin ve emeğin düzenlenmesinin gelenek ve göreneklerin gücüyle, klânın yaşlılarına ya da o zamanlar erkeklerle eşit, hattâ onlardan da üstün olan kadınlara duyulan bağlılık ve saygı yoluyla yürütüldüğü, belli bir zümrenin, yani yönetim uzmanlarının varolmadığı bir zaman olmuştur. Tarih, insanları baskı altına almak için özel bir araç olarak Devlet'in, toplumun sınıflara bölündüğü, yani toplumun bir kısmının diğer kısmının emeğini durmadan gasbettiği iki gruba bölündüğü, bir grubun diğerini sömürdüğü sırada ve yerde ortaya çıktığını gösterir.

-13-

Toplumun tarih içerisindeki bu sınıflara bölünmesi, önümüzde her zaman temel bir gerçek olarak durmalıdır. Bütün toplumların bütün ülkelerdeki binlerce yıllık gelişimi, bu gelişimin genel yasasını, doğruluğunu ve tutarlılığını ispatlamaktadır. İlk başlarda sınıfsız toplumu görürüz, yani içersinde soyluların bulunmadığı ataerkil ilkel toplumu. Sonra köleliğe dayanan köleci toplumu görürüz. Bütün çağdaş uygar Avrupa bu aşamadan geçmiştir, iki bin yıl önce kölelik her yerde hâkimiyetini sürdürmüştür. Yeryüzünün diğer halklarının büyük bir çoğunluğu da bu aşamadan geçmiştir. Daha gelişmiş halklarda bile köleliğin izlerine hâlâ rastlanmaktadır ve bugün, sözgelişi Afrika'da, köleliği hâlâ görebilirsiniz. Toplumun sınıflara ilk bölünüşü köle sahipleri ve köleler şeklinde olmuştur. Köle sahipleri sadece toprak ve ilkel âletler gibi üretim araçlarına değil, aynı zamanda insanlara da sahipti. Bunlara köle sahipleri; çalışan ve diğerleri için emek sağlayanlara da köleler adı verilir.

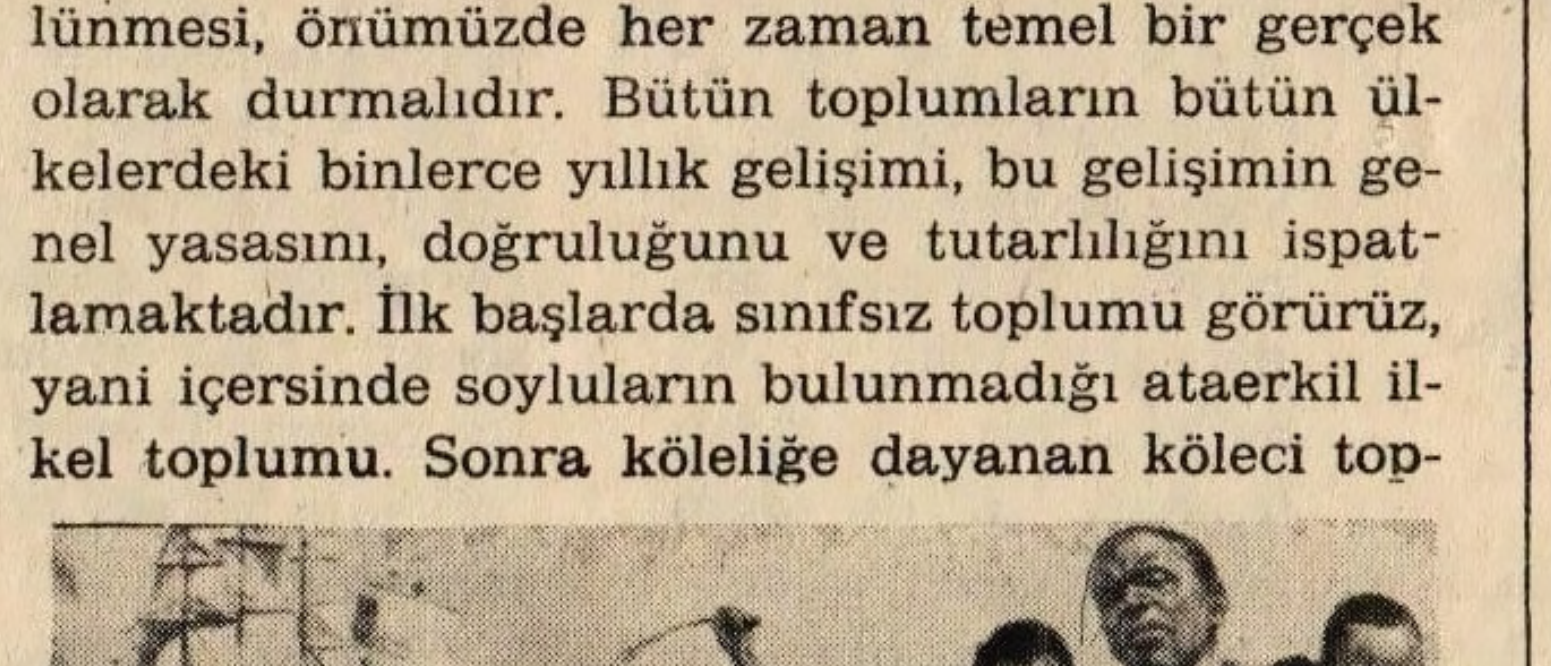

-14-

Tarihte bu toplum biçimini bir başka toplum biçimi izledi — serflik. Ülkelerin büyük bir çoğunluğunda kölelik, kendi gelişiminin sonucunda serfliğe dönüştü. Toplumun esas bölünmesi feodal toprak ağası ve serf şeklindeydi. İnsanlar arasındaki ilişkilerin biçimi değişmişti. Köle sahipleri köleleri kendi malları olarak görüyor, yasalar bu görüşü kuvvetlendiriyor ve köleleri tamamen köle sahibinin hâkimiyeti altındaki bir şey olarak kabul ediyordu. Serfin de bağımlılığı ve üzerindeki baskı kalkmamıştı gerçi, ama feodal toprak ağası artık köylülerin sahibi sayılmıyor, köylülerin sadece emeği üzerinde hak sahibi olabiliyor ve onları bazı görevleri yerine getirmeye zorlayabiliyordu. Hepinizin bildiği gibi, serflik, pratikte, özellikle daha uzun bir dönemi kapsadığı ve en kötü şekillerine büründüğü Rusya'da kölelikten pek farklı değildi.

-15-

(Devam edecek)

KURTULUŞ

sında da bir demokrat gazeteye yakışmayacak bir tutum içindedir. Kürdistanla ilgili ulusal sorunla ilgili kitapların ilanlarına dahi yer vermeyen Cumhuriyet, son olarak da Kurtuluş, Emeğin Birliği, VP, Kitle ve RIZGARİ 'nin ortak mitinginin ilanını, ilanın içinde RIZGARİ'nin ismi geçtiği için yayınlamamıştır.

Bir demokrata yakışmayan bu tutumları ile Cumhuriyet gazetesi 12 Mart dönemindeki tutumuna dönmenin adımlarını atmaktadır. Kendisinin de pek iyi bildiği gibi bu yararlı bir durum değildir. Kendisi için yararlı olmadığı gibi devrimci-demokratik hareket için de zararlıdır.

Cumhuriyet gazetesi aklını başına devşirmelidir. Okuyucularının devrimci-demokratik karakterini hatırlamalıdır. Ve bir demokrata yakışır tutumlar içine girmelidir.

KURTULUŞ

OLİGARŞİNİN YALANLARI

BAŞTARAFI say:1 st:9

nın da bulunmasıdır. Kürtçe bir kelime olduğu için ilâna gazetede yer verilmemiştir. Bu durum, bu çevrelerin ne ölçüde "demokrat" olduğuna ve şoven duyguların ne denli etkisi altında olduğuna çarpıcı bir örnek, bir göstergedir. Özel de Kürt ulusunu imha tatbikatlarına karşı çıkışlarının da ne ölçüde samimiyetsiz olduğuna bir göstergedir.

Tatbikatlara karşı çeşitli değişik eleştiriler karşısında İçişleri Bakanı acemice yalanlarla durumu kurtarmaya çalışmakta. Özaydınlı' ya göre jandarma komandolarının saldırdığı kişiler köylüler değil, köylü kılığına girmiş "düşman" askerleri imiş.

Evet, bir sabah vakti bir "düşman"birliği bir vadiye geliyor. Hemen kılıklarını değiştiriyorlar. Kimisi yaşlı kadın, kimisi genç kız kılığına giriyor. Bazı kara yağız delikanlılar ise be be kılığına giriyorlar(!) ...."Düşman"birliği kılık değişikliği tam olsun diye yanına yün eğirmek için gerekli malzemeleri almayı da unutmamış. Hatta süt sağma pozu tam olsun diye üç - beş keçi falan da alınmış. Yani "düşman"birliği kamuflajı tam gösterebilmek için bir köyde olması gereken her şeyi yanına almayı unutmamış....

İşte, İrfan Özaydınlı nın açıklaması bu. Karayağız delikanlılar çocuk kılığına giriyorlar. Kadın, kız kılığına girmek mümkün. Ama, çocuk kılığına nasıl girilir işte bunu anlamak oldukça zor.

Özaydınlı'nın açıklamaları nafile. Kanatlar-78 ve Çalışlar-78 tatbikatları açıkça Kürt halkına karşı sömürgeci orduyu katliama hazırlama tatbikatlarıdır. Gerçek en çıplak bir biçimde ortadadır. Ve burjuva basını gerçeğin bu kadar çıplak sergilenmesine kızıyor. Kanatlar-78 ve Çalışlar-78 Kürdistan'da bu türden düzenlenen ilk tatbikatlar değil. Hemen, hemen her yıl sömürgecilerin ordusu Kürdistan'da benzer tatbikatlar yapar. Hem de tatbikatların isimleri genellikle geçmişte Kürt ulusunu topluca katleden çoluk, çocuğu amansızca imha eden generallerin ismine düzenlenirdi. Yani, Kürt halkına ikili bir gözdağı verilmek istenirdi.

Oligarşi şunu iyi bilmelidir. Kürt halkının gelişen mücadelesi ne toplu katliamlarla önlenebilir, ne de bu mücadele tatbikat gösterileri ile geriletilebilir. Kürt ve Türk halkları emperyalizme, oligarşiye, sömürgeciliğe karşı mücadelesinde mutlaka zafere ulaşacaklardır.

Ecevit hükümeti ve destekleyicileri zamları savunuyor. Savunmaktan da öte emekçilerin yararına, "halkın yararı na" olduğunu iddia ediyor. Önce bunu ele alalım.

KULE HALKI

BAŞTARAFI:Sy:6,st:6'da

Başka çaremiz yok. Ayrıca bizim bir de tapu sorunumuz var. Gelen yok giden yok. Biri geliyor ver 3,5 kuruş tamam kazıklıyor gidiyor. Yalan mı? Bizi herkes kandırıyor. Bu işler ancak çalışmakla düzelir. Bir elin nesi var, iki elin sesi var. Birleşeceğiz, hep beraber olacağız ki bak buralar o zaman ne olur. Ben bu yaştan sonra ne dayak atabilirim, ne dayak yiyebilirim bunlarda olucak. Yalan yok. Ben burdaki çöplerden vicdah azabı duyuyorum, çocuklar çöplükten kavun, karpuz kabuğu yiyorlar, ne yapsın çocuklar bulamıyorlar. Açta, açıkta çok var bu memlekette.

—Burada çöple ilgili Emekçi-Der'li arkadaşlar imza toplayıp, bildiri dağıttılar ve Kuleye ilk defa bir çöp arabası geldi bu konuda ne diyorsunuz?

—Sağolun hey babam sağolun bir kere geldiler bir daha gelmiyorlar. Bilmem gecekondu fakirlermiş, bahşiş vermiyorlarmış filan, el birliği olmazsa bu işlerde olmaz ben bunu bilirim.

—Teşekkür ederiz.

—Ben teşekkür ederim sağolun.

OLİGARŞİ EKMEĞİMİZLE

BAŞTARAFI say:1 st:5

Böylece resmi fiyat artışlarına, zamlara, bir de gayriresmileri, fiilen ve kendiliğinden olanları eklenince hayat pahalılığının dayanılmaz boyutlara ulaşması kaçınılmaz olmaktadır.

Ecevit, elbette zamları savunacaktır. Sadece bizzat kendisi yaptığı için değil, bu zamlar emperyalizm ve tekellerin işine geldiği, ve Ecevit'te onların "umudu" onların politikasını uyguladığı için savunacaktır. Bu zamlar darboğazdan geçtiği söylenen ekonomiye nisbi bir ferahlık yaratacağı, yani büyük yaraları içindeki bu düzenin bir kısım yaralarını sarıp, onararak devamını sağlamasına yardım edeceği için savunacaktır ve savunmaktadır da. "Şerbetçi" Feyzioğlu'nun hükümetten istifasından kısa bir süre öncesinde dediği gibi zamlar "devletin geleceği açısından gereklidir", TİSK başkanı Halit Narin'in deyişiyle "zamlar zorunlu hale gelmişti", yani tekeller için zorunlu hale gelmişti. Zamlardan sonra Ecevit "hükümete ilişkin kuşkular geçersiz kaldı" derken esas olarak emperyalizm ve oligarşinin güven ve desteğini güçlendirdiğini, tazelediğini anlatmaktadır.

Gerçekler bunlar iken, Ecevit'in işçi ve emekçilerin karşısına geçerek, büyük bir yüzsüzlükle bu gerçekleri gizlemeye ve çarpıtmaya çalışması, hatta gülünçlüğe varırcasına bunların "halkın yararına" olduğunu söylemesi elbette emekçi yığınları kandıramayacaktır.

Öte yandan muhalefette bulunan diğer burjuva partilerinin bu zamlara ve hayat pahalılığına karşı çıkmaları hiç kuşkusuz samimi değildir. Utanmazlığın ta kendisidir! Emekçi yığınlar daha dün onların yaptıklarını biliyorlar, unutmadılar. Yıllarca emekçi halklarımıza kan kusturanlar, bir parça ekmeğe muhtaç ederler, hangi yüzle bu zamlara karşı çıkıyorlar? Kendi iktidar dönemlerinde aynı şeyleri yapmadılar mı? Yarın gelseler yine aynı şeyleri yapmayacaklar mı? Bunların hepsi aynıdır, al birini vur öbürüne!

Yine, bu gelen zamlar ve gelecek olanlar emperyalizmin, IMF' nin dayatması ve talimatları sonucudur. Emperyalizme bağımlılığın sonucudur bunlar. Bu gerçek örtbas edilemez. Örneğin zamlardan sonra emperyalizmin en önde gelen kredi ve para kurumu IMF, 2. kredi dilimini onaylamış, ABD 200 milyon dolarlık borcu 5-7 yıl arasında ertelemiş ve Maliye Bakanı yine apar-topar Washington'a taşınmıştır.

Emperyalizmin işbirlikçisi tekelci burjuvazinin zamları sevinç ve memnunlukla karşılaması üzerinde durulması gereken bir başka olaydır. İzmir Ticaret Odası başkanı Dündar Soyer "Bugüne kadar savunduğumuz görüşlerin uygulamaya konulmasından memnunluk duyuyoruz" derken H. Narin ve N. Gezgin gibi tekelcilerin önde gelenleride "geç kalmış, ancak zorunlu ve gerçekçi zamlar" diye konuşmaktadırlar. Bu koroya TÜSİAD başkanı Feyyaz Berkerde "şimdi hizmet ve mallara yeni bir ayarlama gerekir" diyerek katılmakta, yeni zam talebi ile ortaya çıkmaktadır. Emperyalizm ve işbirlikçilerinin (somut örneklerle, IMF ve tekelcilerin)tavırları bu iken, zamların emekçi yığınların yararına olduğunu söylemek mümkün müdür? Emperyalizm ve işbirlikçileri ile emekçi yığınların çıkarlarının uzlaştığı, çakıştığı görülmüş müdür?

Zamlara ilişkin olarak burjuva "ekonomi uzmanlarının" Ecevit hükümetine iki noktada eleştiri yönelttikleri görülmektedir; birincisi, "zamlar gecikti"demektedirler. Aslında bu zamlar daha 1 Mart 1978 devalüasyonu sırasında yapılmalıydı. Oysa o zaman Ecevit, 3 Mart'ta şöyle konuşuyordu: " Petrole yapılacak zammın zincirleme etkileri olacağından petrol fiyatlarını sabit tutacağız". Bu sözlerin üzerinden 6 ay geçtikten sonra ne olduğu ortadadır.

Ecevit'e ikinci eleştiri ise hem ekonomik, hem de yığın psikolojisi açısından yöneltilmektedir. Ecevit'in kararlı bir cerrah gibi davranmadığı, oysa cerrah gibi davranak acıyı bir defada uygulasa bir süre sonra bunun gececeği söylenmektedir. Özellikle bu son nokta ilginçtir.

Emekçi halklarımız, emperyalizme bağımlı çarpık kapitalizmin bir sonucu olarak ortaya çıkan zamlarla sık sık karşılaşmaktadırlar. Kısa süren bir tepkiden sonra, insanlar alışmakta, dikkatleri başka yönlere çekilmektedir. Bu elbette yığınların siyasi bilinç ve örgütlenme seviyelerinin düşüklüğünün bir sonucudur. Proletarya sosyalistleri güçleri oranında bu durumu engellemelidirler. Yığınlara bir balyoz gibi inen, sofralarındaki bir tas çorbayı, bir parça ekmeği bile alıp götüren bu zamların unutulmasını önlemeli, bu konuda propaganda ve ajitasyonu yoğunlaştırmalıdırlar. Zamlara karşı büyük ölçüde kendiliğinden gelişen tepkiler örgütsüz olduğu sürece saman alevi gibi, parlayıp sönecektir. Bu tepkiler örgütlenerek, bilinçli ifadeler verilmeye çalışılmalı, sürekliliği sağlanmalıdır. Yığınların bu somut sorunlarından ve taleplerinden yola çıkarak yürüteceğimiz siyasi çalışmayı, yoğunlaştıracağımız propaganda, ajitasyon ve örgütlenme çalışmalarını "faşist saldırılara, hayat pahalılığına ve sömürgeciliğe karşı mücadele kampanyası"nın bir parçası olarak ele almalıyız.

POLISTEKİ DAYAK

Baştarafı:Say.6süt.10 da

mekte vermiyorlar yarım bayat ekmekle kokmuş elli gram zeytini yine 20 Tl.ye satıyorlar.

Açıkça oraya düşen tüm mahkumları sömürüyorlar hem de emekçi halkın "umudu"! CHP hükümeti döneminde.

Bu bize açıkça göstermiştir ki ne CHP nede diğer partiler emekçi halkın kurtuluşunu sağlayamayacaktır. Ordaki mahkum arkadaşlar şunun da bilincine vardı ki, artık kendilerinin hırsızlık yapmaları kaçak sigara satmaları ve tüm işportacıların ellerindeki malını vermemek için polisle karşı karşıya gelmeleri onların suçu değildir. Onlara iş, can güvenliği ve sosyal garanti vermeyen kapitalist düzendir.

Tüm emekçi halkımıza devrimci selamlar,
KAHROLSUN FAŞİZM!
İNSANIN İNSANI SÖMÜRMEDİĞİ DÜZEN İÇİN İLERİ!
YAŞASIN SOSYALİZM!

KIBRISLI YOLDAŞIMIZ

BAŞTARAFI say:1 st:9

Adana, uzun yıllar gericiliğin at koşturduğu, bu gün de onlarca devrimcinin faşistlerce katledildiği bir sanayi merkezidir. Azımsanamayacak bir devrimci potansiyeli bağrında taşıyan bu kentte, özellikle son zamanlarda devrimcilik adına devrimcilikle ilişkisi olmayan işler cereyan etmektedir. Bir müddet önce Halkın Kurtuluşu yandaşı iki genç karşı devrimin uzantılarınca öldürülmüştü. Şimdi de yiğit Kıbrıs'lı devrimci yoldaşımız Mustafa Ertan, Kurtuluş sempatisinin Adana'da gelişmesine tahammül edemeyenlerce Park'ta herkesin gözü önünde ve herkesin bildiği "lumpenlerce", pusu kurularak katledildi ve bir arkadaşımız ağır yaralandı. Aynı şahıslar, uzun zamandır Kurtuluş sempatizanlarını, "sizi Adana'dan ve bütün Türkiye'den temizleyeceğiz, sizi Park'tan atacağız." şeklinde tehdit etmekteydiler. "Temizleme" yöntemlerinin cinayet olabileceği belki insanın aklına gelmezdi, ama bu grubu tanıyanlar için pek yadırganacak bir yöntem değildir bu.

Kurtuluş, devrimciler arasındaki meselelerin çözüm platformunun kesinlikle ideolojik olacağını, bunun dışındaki yollara sık sık başvuranlara ve özellikle bu konudaki "sabıka dosyası" oldukça kabarmış olan gruba bunun "Devrimci Yol" olmadığını anlatmaya çalışmıştık. Bu tür devrimci olmayan platformlarda yüzyüze geldiğimizde olayları anında durdurabilmek için bütün gücümüzü kullandığımızı herkes çok iyi bilmektedir. Bu olayda da biz hiçbir zaman için intikamcı olmayacağız. Tüm arkadaşlarımız devrimci sorumluluk içerisinde olacaklardır.

Ancak Türkiye' nin çeşitli yerlerinde olduğu gibi, Adana'da uzun zamandır Kurtuluş'un gelişmesine, tahammül edemeyip, sık sık arkadaşlarımızı tehdit ve yıldırma yoluna başvuran bu grubun artık dayanılmaz hale gelen bu tavırlarının, engellenmesi için gereken her türlü devrimci çabayı göstereceğizdir.

BU YOL DEVRİMCİ YOL DEĞİLDİR
İLKELERDE SAVAŞ, DEVRİMCİ KARDEŞLİK

SEYYAR SATICILAR

BAŞTARAFI:Sy:6,st:7'de

için mücadele ederlerken zabıta, polis, büyük market sahipleri, ve kabzımalların işbirliğindeki baskılarla karşı karşıya defalarca kalmışlardır. Ve son olarakta 21.9.1978 perşembe günü polis ve zabıta saldırısına uğramışlar, yerlerinden atılmışlardır. Seyyar satıcıların direnmelerine karşı, yüze yakın polis sanki harbe gidiyormuşcasına bir okadar da belediye zabıtası seyyar satıcılara saldırmış yerlerde sürüklemiş ve 12 tane seyyar satıcıyıda gözaltına almış ve çeşitli işkenceler altında yıldırmaya çalışmıştır. 2 gün süren işkenceden sonra 10 tane seyyar satıcı serbest bırakılmış ve iki tanesi tutuklanmıştır.

Saldırıdan 1 gün önce seyyar satıcıların halka ucuz mal satabilmek amacıyla sabit satış yeri taleb edilmiş ve her hafta salı günü halka ucuz mal satmaya karar verilmiştir. Bunları bir dilekçeyle Zeytinburnu belediyesine bildirmişlerdir. Haftada bir gün ucuz mal satma kararı kabzımal ve büyük market sahiplerinin işine gelmediği için, işbirliği içinde oldukları belediye zabıtası ve POLİS'in saldırmasını sağlamışlardır.

İstanbul Seyyar Satıcılar Derneği, bu saldırıyı ve baskıları kınadığı bir mektubu Başbakan Bülent Ecevit, CHP Merkez Yönetim Kurulu ve CHP İstanbul İl Teşkilatına göndermiştir. İSSD'nin dağıttığı bildiride saldırılar anlatılmış ve şöyle devam edilmiştir:

"Bu kararı alanlar polisi bizlere saldırtanlar, bizleri işsizliğe, açlığa mahkum etmek istiyorlar. Milyonlarca işsizler ordusuna bizleri de katmak istiyorlar. Fakat biz sonuna kadar direneceğiz. HAKLI OLAN "Halka ucuz mal satmak için Sabit satış merkezi" kurmak olan talebimiz kabul edilinceye kadar direniyoruz direneceğiz. Boğaz kıyılarını işgal eden villalardan hesap sorulmazken alnımızın teriyle çalışan bizleri ekmek yerlerimizden eden bu kararları tanımıyoruz. Gerçek kurtuluşumuzun kendi güçlü kollarımızda olduğu bilinciyle haklarımızı alıncaya dek TEK BİR YÜREK TEK BİR YUMRUK olarak sonuna kadar mücadelemiz sürecek"

İŞSİZLİĞE-AÇLIĞA, SEFALETE KARŞI DİRENELİM.
MÜCADELEMİZ ORTAK KURTULUŞUMUZ BİRDİR
YAŞASIN SEYYAR SATICILARIN HAKLI DİRENİŞİ.
İstanbul Seyyar Satıcılar Derneği Genel Bşk.
Muammer Durmuş.

LEHIMBER ZULMA

BAŞTARAFI say:1 st:9

hawi tajo. Be zorê dest Lêser mâlivan datine, Û vân gelen fakir go lêhımberwi rabên, van jı malêvan dêqewÛrinê, jı sih salli Û vêrde dest datine ser keda karkêra Ü Xhunavana demeje. Hin nuh şakê şiyar - bune Û niştimaniya şoreşgertiye dınaf xortê dêrbêsiyê beladıbe. Û êgo doza şoreşgertiye dêparêzê jı Hêlâ axadô zülme dêbine Û çahfewa dêtersine Û dêbê ezê we jı ser va arda bêqevrinem.

Lehımber zordesti Û zülma axa, kêdvan Û Korkêr dikiliyênxen danin Û alikariya şoreşgera kerên. Jı yekatiya kedvan Û Kârkêra axa xof gêrt Û weji xûlamxe da hef Û ajot ser xelkê dêrbêsiyê. Dêvi Şeri - de Jı hêla Karkêra yek berinbu Û xelkji Lêhımber axa Û zêlamevi dest hılda Û bedarÛ kêwerexe âfê dant.

ew axa âslêviji kür mancê lebêlê dıbê, Le ser van arda "Kürmançû Kominist nayên da bêjin ezê van tefda bêqewirınım" Bêvan Peyfwıxe Û şorêxe dê xazê go xelkê dêrbêsiyê jê berhef bêxinê Û Xelkji jê bervi daxuen. Lê belê xelkê dêrbêsiyê bê van peyfan nehat xe pandên Û netırsiya Û natêrsêji Û Lehımber axa hâtâ Xalasiyê We dozaxe pêşde bajo.

BIMRİ AXATİ
BIMRİ ZORDESTİ
BİJİ WEKHEVİ
BIJİ TEKOŞİNA XELKÊ DÊRBÊSİYÊ
LÊHIMBER XÛHNMÊJA Ü KEVNAPERESTİYÊ WELAT.
BIJİ RIZGARİYA KÜRDİSTAN
BIJİ RIZGARİYA NİŞTİMAN.

AĞA ZULMÜNE SON

miyor. Daha yeni yeni devrimci hareket Şenyurt halkı ve gençliği arasına giriyor. Devrimci harekete sempati duyan ve bunu savunan, ağa tarafından zülme uğruyor tehditlere maruz kalıyor; gözleri korkutulmak isteniyor. Ağa, sizleri bu topraklardan kovarım diyor. Ağanın zorbalığı ve zülmüne karşı işçi ve emekçiler birbirleriyle ilişkiler kurup devrimci gençlere yardımcı oldular. Emekçi ve işçilerin birliğinden ağa tedirgin oldu. Ve kendi kölelerini toplayıp fakir halk üzerine saldırttı. Şenyurt halkıyla ağa ve yanlıları arasında çıkan kavgada halktan bir emekçi yaralandı. Bunun üzerine halkın birliği daha da sıklaştı, ağa ve adamlarına karşı taşlı sopalı kendilerini bu saldırıdan korudular.

Ağanın kendisi bir Kürt'tür, ama bu topraklar üzerinde komünist, Kürtçü ve anarşistler yaşayamaz, bunların tümünü sürgün ederim diyor.

Bu laflarıyla Şenyurt halkının birliğini bozmak istiyor. Ama Şenyurt halkı bu laflara kanmadı, korkmadı ve 17 ağustos günü ağaya gereken dersi vermeyi bildi ve haklı mücadelelerin de ağanın zülmünden kurtuluncaya kadar kararlı ve azimli olduğunu gösterdi.

KAHROLSUN AĞALIK
KAHROLSUN ZORBALIK
YAŞASIN EŞİTLİK
YAŞASIN ŞENYURT HALKININ SÖMÜRGECİLERE VE ÜLKE GERİCİLERİNE KARŞI MÜCADELESİ
BİJİ RIZGARİYA KÜRDİSTAN
BIJİ RIZGARİYA NİŞTİMAN.

KURTULUŞ'A ABONE OL OKU OKUT

ZİNDANLAR BOŞALSIN GENEL AF

BAŞTARAFI:Sy:1,st:4'de

olmayacağını onun için devrimcilere yaraşır bir şekilde bu hakaretlerin cevabını iki kelimeyle vermişlerdir.

Arkadaşlarımız, "bu tür pis uyuşturucuların kimler tarafından sokulduğunu savcı ve müdürün gözleri önünde teker teker gösterilmiş, bu kişilerin hakkında hiçbir yasal işlem yapılmamıştır. Fakat bizler doğrudan yana, halkımızdan yana olduğumuz için bayrama birgün kala hepimizi hücreye atmışlardır. Bizleri bu zülumden baskıdan işkenceden yıldıramazsın, bizler sizlerin yalanlarınızdan dolanlarınızdan bıktık. Sizler gibi halk düşmanlarından korkmuyoruz"derken arkadaşlarımız halklarımızdan aldıkları o kırılmaz direnç ile 8 tane hücre kapılarını kırmış ve dışarıya çıkmışlardır. Güvenlik için cezaevinin etrafına gelen jandarmalar arkadaşlarımızın söyledikleri toplu halde marşa katılmışlardır. Çok geçmeden arkadaşlarımızı faşist başçavuş eşliğinde bilinmeyen yöne doğru götürdüler. Arkadaşlarımızın ne elbiseleri ne ayakkabısı ne yatağı yorganı hiç bir giyecek ve yatacak eşyaları verilmemiştir. Çoğu arkadaşımız yalınayak ve pijamayla haklı nedenleri gözönüne alınmadan Afyon, Niğde gibi çeşitli cezaevlerine sürgün edilmişlerdir.

Arkadaşlarımın sözcüsü olarak ben Durmuş Kayran, Eskişehir cezaevi savcısı ve başgardiyanına şu sözümüz olacak: Günden güne gerçekleri biraz daha yakından gören halkımızı ne savcı' ne bakanları en derin hücrelere bile atsalar şunu iyi bilsinler ki demirler bile erir bizlerin bilincinin yanında. Bizler gücümüzü halktan alıyoruz her zaman ezilen halkımızın her zaman yoksulların yanındayız. Bizler faşizmin hiçbir yan etkisinden korkmuyoruz. Dışardaki devrimci arkadaşlarımızın da her zaman faşizme karşı omuz omuza olmalarını istiyoruz.

YAŞASIN ESKİŞEHİR CEZAEVİNDE ANTİ-FAŞİST MÜCADELE
FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA
Niğde Kapalı Cezaevi
Durmuş KAYRAN

ELTEK

BAŞTARAFI:Sy:1,st:4'de

mamış, yasaların temsilcilere tanıdığı hakları bile savunamamıştır. İşverenle satılmış sendikanın birlikte işçilere bu saldırısını işçiler tam bir birlik ve beraberlik içinde karşılamışlar ve 31.8.1978 günü fabrikanın önünde çadır kurarak direnişlerini daha kararlı bir şekilde devam ettirmişlerdir.

İşçi düşmanı, hain sendika başkanı Aslan Küçükkaya direnişi nasıl kırabileceğinin planlarını yapmış ve işçilere tavır almamayı uygun görmüştür. İşçilerle direniş çadırında bile oturan bu satılmış adam böylece direnişi daha rahat kurabileceğini hesaplıyordu. Başka fabrikalardan işçilerin Eltek işçilerinin direnişini desteklemek için çadıra gelmelerini engelleyen sendika başkanı en sonunda direnişi kırmak için işverenin yanısıra polisle elele vermiştir. Fabrika içindeki işçileri dışarı çıkartmak için, polis geldiğinde," biz sendika olarak size güvence veriyoruz" diyerek işçileri bir kez daha aldatmış ve polise coplatarak direnişi kırmıştır. Satılmış sendika başkanı Aslan Küçükkaya işverene yaptığı bu hizmetler karşılığında 230 bin lira almış, ve sendikayı da terkederek ortadan kaybolmuştur.

Bugün sokağa atılmış kahve köşelerinde aç, susuz kalan Eltek işçileri bütün bunlardan gereken dersleri çıkaracaklardır. Direnişleri, bugün için, işveren sarı sendika-polis işbirliği ile kırılmıştır. Ancak işçi sınıfının mücadelesi geçici yenilgilerden, başarısızlıklardan geçerek ve her birinden gerekli deney ve dersleri özümleyerek, nihai zafere varacaktır.

Eltek'ten bir işçi.

İşçi
MEHMET

le oyalıyacağız işte Sen daha çok gençsin, annen senin için üzülüyor. Olanları bir de onun gözüyle görmeye çalış. Seni anlamaması çok doğal, Ama onada mücadelemizin amaçlarını anlatmalıyız. Sen gene de onu elinden geldiğince az üzmeye bak. biz de sana yardım ederiz, olur biter.

ERDAL-Hadi ben gene durumu kurtarıyorum, ama kardeşimin hali büsbütün perişan. Ona evden dışarı adım attırmıyor. Oysa kız okumak istiyor. Çok da akıllı bir kız, yazık oluyor.

Konuşmaları bütün dikkatiyle dinleyerek kafasındaki sorulara cevap bulan Mehmet, Erdal'ın kızkardeşinden söz edilince büsbütün ayaklandı. O güzel kız birde akıllıydı demek. Ne de güzel göz kırpmıştı Mehmet'e...

Mehmet böyle tatlı duygularla kendinden geçmek üzereydi ki Erdal'ın sert sesiyle irkildi.

ERDAL-Peki ama Usta, Mahmut Ağabey' e ne ceza vereceğiz? Hay allah, ağzım alışmış, hâlâ Mahmut Ağabey diyorum. Ne yapacağız Mahmut'u?

YILMAZ-Dur bakalım delikanlı dur. Böyle ateşli olma! Öfkeni anlıyorum ama, bizim uğraşımızda ne duyguyla ne de öfkeyle iş yapılmaz, bilmiyor musun? Sen bildiklerini anlattın, gerisini yetkililer düşünür elbet. Kendi kendine ceza filan vermeye kalkışma sakın! Küçük burjuvanın bireyci davranışlarından kurtulmaya bak bir an önce.

Mehmet gene allak bullak olmuştu. Kendi küçük burjuva falan değildi; düpedüz işçiydi, ama o da Erdal gibi hemen Mahmut'u cezalandırmayı istemişti. Bu ne demek oluyordu peki? Onda da küçük burjuva bireyciliği mi vardı yoksa...

Bir çok önemli bir sorundu. Yılmaz Usta ile uzun bir zamanda enine boyuna konuşmayı gerektirecek denli önemli....

Polis saldırıları

Son günlerde, sivil faşistlerin saldırılarının, yoğunlaşmasına paralel olarak, oligarşinin " güvenlik kuvvetleri"n nin halklarımıza, devrimcilere saldırıları artıyor. Polislerin Ankara'da bir sazevinde uyuyan üç Kürt devrimciyi katletmesinden kısa bir süre sonra, İstanbul'da polisler cenaze törenine katılan kitleye ateş açan faşistlerle birlikte saldırmışlardır. Bu saldırıda cenaze törenine katılan bir kişi öldürülmüş, bir çoğu yaralanmış, doksan kişi kadar da polisler tarafından gözaltına alınmış ve işkence edilmiştir. Bu olaylarda POL-BİR'li polisler yer almışlardır.

Aynı gün Ankara'da Dil Tarih Coğrafya Fakültesi önünde polisler, okullarına gelen öğrencilere saldırmışlardır. Bu saldırıda da bir kişi ölmüştür. DTCF-DER bu olayı protesto etmiştir. 6 polise de işten el çektirilmiştir.

Faşizme karşı olduğunu iddia eden CHP' nin hükümette olduğu şu günlerde, faşistlerin hükümete ortak olduğu MC dönemine benzer bir şekilde "devletin polis"inin faşistlerle birlikte halklarımıza saldırması CHP'nin gerçek yüzünü teşhir etmektedir. CHP faşizme karşı uzlaşmacı politikasının sonucu olarak, aktif tavır almamaktadır. "Aşırı sağa ve aşırı sola karşıyız" mantığıyla faşist cinayet şebekelerinin üzerine gitmemekte, hatta bunların uzantılarını devlet kadrolarından bile temizlememektedir. Özellikle polis kadrolarında, faşistler ve işbirlikçileri varlıklarını tehlikeli bir biçimde sürdürmektedirler. Hatta 16 Mart'ta İstanbul Üniversitesi kapısında öğrencilere yapılan katliam olayında görevlerini kötüye kullanan, meydandan çekilen, öğrencileri zorla faşistlere doğru süren polislerden hesap sorulmamıştır.

Hükümet, POL-DER' le uğraşacağına, POL-BİR li faşistleri polislikten atmalıdır. 16 Mart katliamında, Ankara'da üç devrimcinin katledilmesinde, DTCF öğrencilerine ve son cenaze törenine yapılan saldırılarda suçlu olan polisler cezalandırılmalıdır. Hükümet faşizme teslimiyetçiliğine son vermelidir.

Şu nokta da unutulmamalıdır ki, sosyal-demokrat hükümetin faşizme teslimiyetçiliği onun oligarşinin hükümeti olmasından kaynaklanmaktadır. Ancak halklarımızın mücadelesi, onu faşizme karşı tavır almaya zorlayabilir.

İçinde bulunduğumuz günler polis tarafından katledilen devrimci Taylan Özgür'ün 9. ölüm yıldönümüdür. Bu nedenle düzenlenen basın toplantısında, kızkardeşi, Taylan Özgür'ün katilinin polis Hasan Çakıcı olduğunu açıklamıştır. Dolayısıyla halklarımıza yönelen polis saldırılarını lanetlerken polisin katlettiği Taylan Özgür'ü saygıyla anıyoruz.

EMEKÇİ-DER

BAŞTARAFI say:1 st:9

Bütün demokratik örgütler, faşist saldırılara, sömürgeciliğe ve hayat pahalılığına karşı KURTULUŞ'un açtığı kampanyayı desteklemelidirler."

DEVRİMCİ SANAT

söyleyeceklerimiz az Ama, bu hemen bir yargıya varmamıza engel değil. Bunun için, H.-Taner'in sözkonusu yazısından cümleler aktaracağız:

"...yazar...her yazdığının hesabını vermek, sorumluluğuna katlanmak zorundadır"Kapitalist toplumda, "yazar, zenginlerin asalağı oldu. Bunu da onuruna yediremediği için velinimetlerininzevk fukaralığına çatan düzeyde eleştirilerle kendini avuttu. "

H.Taner, daha Michel Butor'dan bir aktarma yapıyor:

"Bir gediği doldurmak gereksinimi duymayan yazarın kalemi eline almasına hiç gerek (yoktur)."

Ve Taner, yazarın görev ve sorumluluklarını sıraladıktan sonra, yazısını şöyle bitiriyor:

"Elverir ki, kalemini, haysiyetini, daha önce satışa çıkarmamış olsun."

Şimdi bakalım: Artık Z.Sertel ve benzerlerinin yaptığı "velinimetlerinin zevk fukaralığına çatan düzeyde eleştirilerle kendini avutmak"tır.

Zekeriya Sertel, "bir gediği doldurmak" için mi kalemi eline almıştır? Hayır

Birincisi; Nazım Hikmet'i anlatmak istiyorsa; Nâzım'ı, en çok yazdıklarıyla Nâzım'ın kendisi anlatmış, başlarda da söylediğimiz gibi, bugüne kadar "bir gediği" bile kalmamıştır

İkincisi; SSCB' yi ve Stalin'i anlatmak istiyorsa(ki, esas amaç budur); bu ülkenin de anlatılacak yanı kalmamıştır. Suçlamalara ve küfürlere gelince, bunu Türkeşler, Demireller, Erbakanlar, hatta (Lenin'e kadar bile "cesaretle"(!) uzanarak) Aybar, vb.âlâsını yapmışlar: bu konu da da "bir gedik"kalmamıştır.

Ee, artık sormak hakkımız: Z. Sertel neden 25 yıl Türkiye ye sokulmamıştır da, 70'li yıllarda sokulmuştur? Cevap çok kolay:1950''li yıllarda (yurtdışına çıktığı yıllarda)SSCB'nin durumunu "bilemezdi" (yazı dizisinin bir yerinde böyle diyor)! Şimdi? Artık mantığımız bizi ister istemez şu sonuca götürecektir: Şimdi "biliyor"!

Devamı Haftaya

Döb, Dev-Lis ve Emekçi Der Ortak Açıklama Yaptı.

Gençlik ve spor bakanlığının almış olduğu kararla 26 Eylül 1978 'e kadar bakanlığa bağlı bütün yurtların boşaltılacağı basına açıklanmıştır. Bu karar Ecevit hükümetinin ne kadar "halkçı" olduğunu bir kere daha gözler önüne sermektedir. "Anarşiyi"önlemek bahanesi ile alınan bu kararın sabit ve dar gelirli öğrenci kitlesini hedef aldığı açıktır. Kışın yaklaştığı ve imtihanların olduğu bir dönemde bilhassa öğrencilerin ev bulma güçlüğü de gözönünde bulundurulursa durumun ciddiyeti daha iyi kavranır.

Biz "DÖB" Devrimci Öğrenciler Birliği"DEV-LİS" Devrimci Liseliler Derneği, "EMEKÇİ-DER" Emekçiler Birliği Derneği olarak hükümetin gençlik üzerindeki bu anti-demokratik kararını protesto eder, tüm demokratik kuruluşları güç birliğine çağırırız. Ayrıca basınında bu konuda gerekli duyarlılığı göstermesini bekleriz.

D.T.C.F. ÖĞRENCİLERİNE DUYURU

1978-1979Öğretim yılında Dil Tarih Coğrafya Fakültesini Kazanan İlerici, Yurtsever arkadaşlar, okula yeni kayıt ve kalacak yer sorunları için Tüm D.T.C.F. Der'e baş vur.

ADRES:
Sıhhiye Zabıta Çay Bahçesi
ANKARA

-DÜZELTME-

Gazetemizin 37 inci sayısında yayınlanan "Tekstil Kongresi"başlıklı yazıda yanlış anlamaya yol açabilecek bir hata yapılmıştır. Yazının 47 inci satırında başlayan:"Yargıtay tedbirin kaldırılmasına karar verdiğine göre,..." cümlesi şöyle olacaktır: "Yargıtay tedbirin devamına karar verdiğine göre..." Düzeltir özür dileriz.

KURTULUŞ
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN
Sahibi : M. Mevlüt KAPTAN
S. Müdürü: Yunus ER
Yazışma Adresi: PK:308 KIZILAY-ANKARA
Her türlü ödeme için:M.Mevlut Kaptan,
Posta çeki no:109207
Yönetim Yeri:İbrahim Müteferrika sok. Fazilet Han Kat:4 No:409 ULUS-ANKARA
BASILDIĞI YER:
DAİLY NEWS WEB OFSET TESİSLERİ - ANKARA

KURTULUŞ
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

EMEKÇİ-DER KADIN SEKRETERLİĞİ ARI BİSKÜVİ İŞÇİSİ İLE OMUZ OMUZA

-İSTANBUL-

Emekçi-Der Kadın Sekreterliği 23 Eylül 1978 günü 27 gündür direnişlerini sürdüren "Arı işçileri"ni ziyarete gitti.

Fabrikada direnişte olan işçilerden başka Sarı Sendika Tek Gıda İş'in I. ve II. Bölge temsilcileri ile işveren temsilcileri vardı. İşçiler arasında bir gece evvel kapalı kapılar ardından Sarı Sendikacılar ve Patron arasında yapılan toplantının tartışması sürüyordu.

Bugüne kadar temsilcileri ile birlikte patrona ve Sarı Sendikaya karşı birlik halinde olan ve birgün önce patronun Radyolin'den mal çıkarmak istemesi üzerine yiğitçe direnen Arı işçisinin birliği, direnişi kırılmak isteniyordu.

Sarı sendikacılar, Patron ve temsilcilerin yaptığı toplantı sonucunda işçilere temsilciler kanalıyla şu açıklama yapılıyordu:

"- Yapılan kanunsuz bir direniştir. 25.9.1978 Pazartesi günü işbaşı yapmadığınız taktirde hepinizin İş Akdi feshedilecektir. Önünüz kış, çocuklar odun, kömür ve yiyecek bekliyor. Onların ekmeğiyle oynamaya hakkınız yoktur.

-Direniş sırasında rol oynayan 4 temsilci ve 7 işçi arkadaşa ücretli izin verilecek ve saptanan süre sonunda tekrar üretime katılacaklardır.

Temsilcilerin bu açıklaması işçilerde tepki uyandırdı ve Tek Gıda İş'in Avukatı ile görüşmeye gittiler. Avukat "Hukuki hiçbir hakları olmadığını ve direnişe son vermeleri gerektiğini" söyledi. Fabrika içinde ise patron temsilcileri ve sınıf uzlaşmacı işçiler Arı İşçileri'nin birliğini bozmaya yönelik propagandalarını sürdürdüler, kendileri gibi düşünmeyen haklarını alana kadar direnişlerini sürdürmeye kararlı işçilere söz hakkı vermediler, küfür ve zorbalıkla onları sindirmeye çalıştılar. Bu propagandaya temsilciler de katıldı.

● Arı Bisküvi İşçileri halay çekiyorlar, onların bukorkusuz ve güvenli direnişi patronun yüreğine korku salıyor.

İşçiler direnişe çıkmak için kendilerine önderlik eden, direnişin bitmesi halinde üretimden uzaklaştırılacak olan 4 temsilcinin direnişe son verme kararını nasıl benimsiyebildiklerini tartışıyorlardı.

Patron ve Sarı Sendika işçilerin birliğini bozma yolunda bir ortam yaratmıştı.

Direnişin bitmesini isteyenler özellikle Erkek işçiler. 4 Temsilci direnişin bitmesi için kadınları ikna etmeye çalışıyor.

26 Yıldır hiçbir mücadele deneyi olmayan, Sarı Sendikalar tarafından sürekli satılan Arı İşçisi'ni zor günler bekliyor.

4 Temsilciye kıdem tazminatı, ihbar tazminatı ve 2 yıllık ücret toplamı kadar para önerdiği, temsilcilerin bunu kabul etmediği (!) söyleniyor.

Arı İşçisi artık Sarı Sendikaların haklarını koruyamıyacağını ve doğru bir önderlikten yoksun olan mücadelelerin her an dağılmayla sonuçlanabileceğini biliyor.

- ● DİRENİŞ KIRILSADA ARI İŞÇİSİ'NİN MÜCADELESİ BİTMEYECEK.
- ● KAHROLSUN SARI SENDİKACILIK
- ● YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİ.

Direnen Net Cam işçisi patronu dize getirdi

Uzun süreden beri Netcam'da Kristal-İş'e karşı örgütlenen Hürcam-İş sendikası işçi-sendika da yanışması sonucuyla protokol imzaladılar.

Patron ve Kristal-İş'in tüm engellemeleri işçilerin kararlı birliği karşısında boşa çıkartıldı.

Sendikalarını kabul ettirmek için üretimi düşürerek patrona ilk ihtar çekildi. Bu eylemden sonra işçiler birliklerinin gücünü daha da iyi gördüler.

Birbirlerine omuz verdiler. Kimlerin dost kimlerin düşman olduğu meydana çıktı. Kristal-İş'in sarı yüzü daha da açığa çıktı.

Bu birlik karşısında patron gerilemek zorunda kaldı ve protokol imzaladı. Yapılan protokolda %35 zam. Bardağa %40 Avizeye %35 sosyal haklara %50 zam yapıldı. İkramiye yılda 60 günlük ücret tutarına çıkartıldı. Ayrıca Bayram Parası yemek ve servis arabası alındı. Konuştuğumuz işçiler mücadelelerinin burada bitmediğini yeni başladığını dile getirdiler.

TÜS DER'E SAHİP ÇIKALIM

Hepimizin bildiği gibi, sağlık hizmetlerinin Sağlık Kurumlarında yürütülmesi kollektif bir çalışmanın ürünüdür. Doktorundan hemşireye, büro memurundan hastabakıcıya, ambülans şoföründen bekçisine, kalorifercisinden yemekhanede çalışanına kadar herkesin yani bir sağlık kurumunda çalışanların hepsinin oluşturduğu bir bütünün kollektif çalışmasının neticesinde sağlık hizmeti üretilir. Bunlardan birisinin olmaması hizmetin aksamasına sebep olur.

Fakat çıkarılan Tam-Süre yasası ile bu hizmeti verenler arasında kesin olarak ayrıcalık yaratılmıştır. Yasanın 1. maddesinde yukarıda saydığımız sağlık emekçilerinin bir bölümü yasa kapsamı dışında bırakılmıştır.

Yasa kapsamı içine alınan personel ise, aynı yasanın 2,3,4 maddeleriyle ayrıcalıklı bir yapıda değerlendirilmiş, bir doktora tazminat olarak en yüksek devlet memuru aylığı esas alınırken diğer personele (ebe, hemşire, sağlık memuruna) yükselebilecekleri en son kademe esas alınarak tazminat verilmiştir.

Mahrumiyet yeri tazminatı adı altında verilecek miktar arasında da eşitsizlik getirilmiştir. Örneğin, Doktora 225 gösterge verilirken, kolej mezunu hemşireye 75 gösterge verilmiştir.

Kısacası tam gün yasası sağlık sorunlarını çözmediği gibi sağlık personeli arasında da eşitsiz bir durum doğurmuştur.

Durum böyle iken, TÜS-DER (Tüm Sağlık Personeli Derneği) Merkez Yönetici Kliği, getirilen bu yasayı kabullenir görünerek, yasa dışında bırakılan, hastabakıcı, hademe ve büro memurlarının tam-süre'den yararlanması ve bu yasadan yararlanan sağlık personeli arasındaki uçurum denebilecek farklılığın asgarileştirilmesi yolunda çaba sarfetmemiş ve uzlaşmacı bir politika içine girmeyi yeğlemiştir. Lafta, mücadeleci görünmüştür.

Asıl görevleri tasfiyeci politika olan bu yönetici klik çeşitli şubelerde son günlerde oynanan oyunların tezgahlayıcısı durumundadır. Son günlerde çeşitli şubelerde kendi görüşlerinden olmayanlara karşı giriştikleri dernekten çıkarma üye yapmama gibi eğilimler ağırlık kazanmıştır. Dernek yönetiminin bu anti-demokratik eğilimi son derece zararlıdır. Bu gibi tasfiyeci tavırlar bizlere fayda değil zarar getirir ve hiç birimizin arzu etmediği parçalanmayı doğurur.

Ücretlerin dondurulmak istendiği, demokratik hakların boğazlanması için yarışıldığı şu günlerde biz sağlık emekçileri olarak bir bütün olmak zorundayız. Dernekteki muhalefet, Yönetici kliği korkutuyor. Çünkü artık TÜS DER'i çiftlikleri gibi kullanamayacaklar.

Bugün sağlık kurumlarında amirlerin baskısı altında çalışma güvenliğinden mahrum bulunan Sağlık Emekçilerinin en demokratik hakları bile Tüs-Der Merkez Yönetici Kliği tarafından savunulmamaktadır.

TÜS-DER bizlerin derneğidir. Bu derneğin mevcut yönetimine, derneğimizi çiftlikleri gibi kullanma izni vermeyelim.

Derneğimize sahip çıkalım.

Uzlaşmacı, tasfiyeci bir politikayı kendisine rehber edinen Merkez Yönetici Kliğine karşı mücadele bayrağını yükseltelim.

Yaşasın Sağlık Emekçisinin Omuz Omuza Mücadelesi!

Yaşasın Sağlık Emekçilerinin Devrimci, Demokratik Birliği!

Yaşasın Sağlık Hizmeti Üreten Tüm Sağlık Emekçisi!

Kule halkı elbirliği ile sorunların üzerine yürüyecek

Kulede halk arasında yaptığımız ve onların sorunlarını dile getiren röportajda en önemli sorunlarının çöp sorunu olduğunu anlattılar. Daha önceleri Feriköy Emekçi-Der'in önderliğinde çöp ve tapu sorunlarının halli için açılan kampanyanın sonucu çöpler temizlenmiş ama çöp arabaları düzenli gelmediğinden sorun çözümlenmemişti. Belediyeyle konuşulduğunda 1976 yılında Şişli bölgesine tahsis edilen çöp arabası sayısında hala artış olmadığından yetersiz kaldıklarını söylediler. Halk ise çöp sorununun bir an önce halledilmesi gerektiğini şimdi çöp dökülen bayırın mikrop yuvası olduğunu ve çöplerin temizlenerek çocuk bahçesi yapılmasını istediklerini söylediler. Halk arasında yapılan röportajlardan bir tanesini aşağıda sunuyoruz.

—İsminiz?

—Muzaffer Günday

—Çöp sorunu hakkında neler düşünüyorsunuz?

—Ben 24 senedir bu mahallede oturuyorum. Şimdiye kadar ne çöpçü gördüm ne de bekçi gördüm evladım. Koş allah, koş gitmediğim derdimi anlatmadığım yer yok. Belediye reisinde bile 3 tane kartım var. Girmediğim kapı kalmadı benim elim ayağım tutmuyor, Ben hasta bir adamım. Dediğim gibi gittiğim her yerden kovuldum. Buranın çöpden başka yol, bir de lağım sorunu var başkada sorunu yok.

—Emekçi-Der'li arkadaşlar hakkında neler düşünüyorsunuz?

—Ben iyi şeyler düşünüyorum. Çünkü bu günün yarını sizlersiniz, ben değilim bizi her türlü sorundan kurtaracak olan sizlersiniz. Hali hazırda ben bu çalışmaları yeni duyuyorum. Şimdiden sonra birlik olalım, iyilik yapalım. Benim bu gece kondudan başka bir dikili çubuğum yok. Ben emekliyim ayda 3500 Tl. alıyorum. Şurda barınmaya çalışıyoruz.

DEVAMI say:5 st:3

● VAKFIKEBİR GÜNEŞ TUĞLA FABRİKASI İŞÇİLERİ HAYKIRIYOR!

OYUNLARI BOZACAĞIZ

Bir süreden beri fabrikadaki yoğun emek sömürüsüne korkunç çalışma şartlarına ve satılmış teknisyon Mustafa adlı kişinin işçiler arasındaki her türlü kıpırdanışı patrona haber vermesi üzerine işçiler bir günlük uyarı direnişiyle işi bırakmışlardır. Direnişe bayramda ara verildikten sonra aynı şartların devam etmesi nedeniyle şimdide sürmektedir.

İşçiler şöyle söylüyorlar,

"Sigortalı arkadaşlarımız bir aylık sigortasının yarısı kabul ediliyor, Sigorta kesintisi ayda 924 lirayken 1200 lira kesiliyor. Bazı arkadaşlarımız sigortasız çalıştırılıyor. Toplam 40 civarında sürekli işçi varken bunlardan ancak 25 tanemiz sigortalıdır. Patron dışarı dan gelen işçi arkadaşların sigortasını ödemiyor. Samsun, Kavak Gümüşhane, Şalpazarı gibi yerlerden gelenlere sigorta vermemek için onları geçici işçi olarak çalıştırıyor. Bunun dışında iş kazalarında bize ödeme yapmıyor. Bu ağır çalışma şartlarında iş kazası sonucu ölen iki arkadaşın yalnızca birinin tazminatının yarısı ödenmiştir. Diğerine hiç birşey ödenmemiştir.

Bize 1500 Tl. ile 3500 Tl. arasında para ödüyor. Asgari ücret 3300 lira olursa gerisini siz düşünün?

Örgütlenme hakkımızı her türlü oyunlarla elimizden almaya çalışıyor.

Sosyal haklarımız olan evlenme, yakacak, giyecek parası ödenmediği gibi iş elbiseleri dahi verilmiyor. Fabrikanın yemekhane, kantin, yatakhane, banyo gibi gerekli yerleri yapılmamış bile.

Sigorta hastanesine yatan arkadaşlarımızın paraları tamamen ödenmezken; tatil, izin günlerinin yevmiyeleri ödenmiyor.

Sorunlarımız çok yemek saatiyle beraber 8 saat çalışmamız gerekirken 9 saat çalıştırılıyoruz.

Ama mücadelemiz sürecek..."

Güneş Tuğla işçileri bugün patrona karşı, daha kararlı daha bilinçli mücadele vermek için örgütlenmenin zorunluluğunu kavramışlardır.

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ BİRLİĞİ

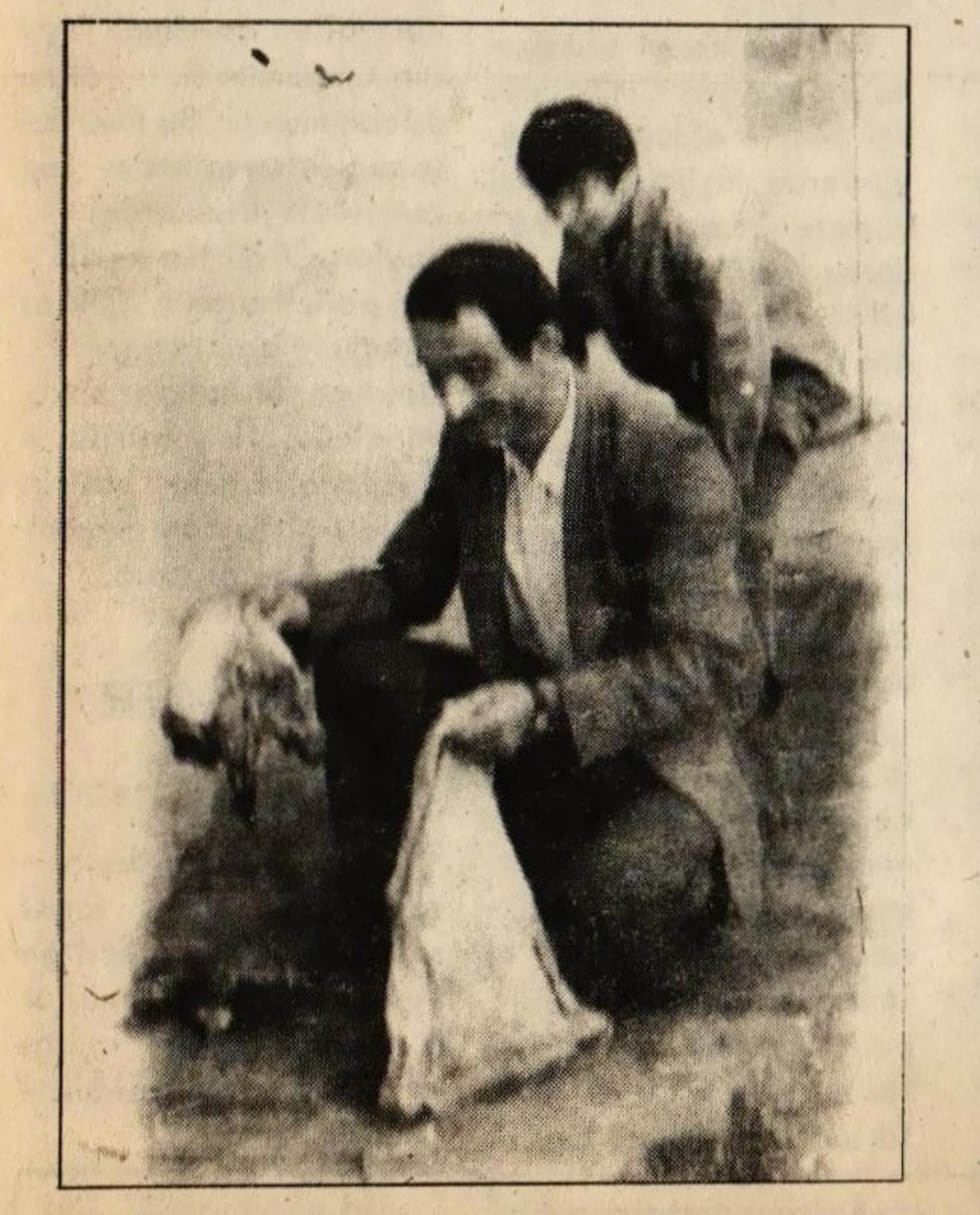

● Faşist müdür köpeği için et alırken görülüyor.

SİNOP TEKEL MÜDÜRÜ GÖREVİNDEN ALINDI

-SİNOP-

Sinop'a geldiğinden bu yana faşist MHP ve Ü.O.D'nin açık propagandasını yapan kısa zamanda tüm Sinop halkının nefretini kazanan FAŞİST TEKEL MÜDÜRÜ HİLMİ YÜKSELOĞLU, görevden alınarak İzmir'e muhasebe memuru olarak verildi.

Devrimciler şimdiye kadar gerek gazetelerinde gerekse bildirilerle faşist müdürün marifetlerini halka açıkladılar. Ve teşhir ettiler. Ve bunda başarılı oldular.

Faşist HİLMİ YÜKSELOĞLU'nun marifetleri şöyle sıralanabilir: Assubaylıktan atılan bu şahıs bir müddet Ankara Devlet İstatistik Enstitüsünde çalışarak faşistlere gerekli güveni verir. Daha sonra Sinop'a Tekel Müdürü olarak atanır.

- Özel bir kurt köpeği besleyen bu adam gelir gelmez yaprak tütün işçisi iki kişiyi köpek bakımı, özel araba bakımı ve lojmanının işlerinde çalıştırır. Ayrıca kurt köpeği Tekel demirbaşına kayıt ettirilmiş, böylece masrafları Tekelin bütçesinden karşılanmıştır.

-Sosyal Güvenlik Bakanı Hilmi İşgüzar'la anlaşarak faşist muhasebe memuru İHSAN FETOĞLU tekele atanır. Bu şahsın özel işlerine de işçi tahsis eder. Muhasebecinin özel seçilmesi tabii ki tesadüfi bir olay değildir.

-Geçmiş dönemde ambardaki geçici işçilere baskı yapmış ve zorla Ü. Ocaklarına ödenti kestirmiştir. Ayrıca seçimde MHP'ye oy atmaları için zorlamıştır.

-İşe girmek isteyen memurları ilerici, yurtsever, devrimci oldukları için işe almamıştır. (İlk soru solcu musun)

-İstediği kişileri tekele bekçi olarak görevlendirmiş, işçiler bu durumu protesto için (40) imzalı dilekçe vermişler, ancak sorun çözülememiştir. Ayrıca sayımda faşist müdür bekçi mermilerinden açık vermiştir.

-Yine Hilmi İşgüzar'la işbirliği yaparak Sinopta yıllardır ayakkabıcılık yapan AP'li SAMİ ÇİL tekele elektrikçi olarak atanmıştır. Bu şahıs sigorta bağlamayı dahi bilmemektedir.

-Anti-faşist tütün eksperine karşı AP'li ve MHP'li muhtarları kışkırtmış ve eksperi şikayet ettirmiştir.

-Anti-faşist ilerici, demokrat Tekel Bayilerinin ruhsatlarını iptal etmek için devamlı girişimlerde bulundu, bu fiyaskoyla sonuçlandı.

Gelecek kapitalizmin ve onun pis kenefi faşizmin değil, işçilerin, köylülerin Devrimci, Demokratik İktidarınındır.

İlerici Demokrat Makina Mühendislerinin örgütlenmesi engellenemez

-İSTANBUL-

Makina Mühendisleri İstanbul Şubesi Yönetiminde bulunan "Birlik Dayanışma"cı tekkeciler M.M.O. İstanbul şubesinide kendi tekkeleri haline getirmek için uğraşmaktadırlar.

"Birlik Dayanışma" siyasetinin amacı; Türkiyede anti-faşist, anti-emperyalist, anti- şovenist birlikteliğin mücadelesini yapan devrimci, demokrat Makina Mühendislerinin gelişmelerini ve örgütlenmelerini, ilerici, demokrat Makina Mühendislerine seslerini duyurmalarını, onları Devrimci saflarda örgütlemelerini engellemektedir. Onlar ne kadar biz "KP" liyiz deseler de aslında değil sosyalistliğin demokratlığın bile bu kişilerde izine rastlanmamaktadır.

Kendilerinin zayıf oldukları yerlerde her türlü şarta razı olup birlikteliğe giren bu kişiler biraz palazlanıp çeşitli oyunlarla ele geçirdikleri mesleki ve demokratik kitle örgütlerinde kendi dışlarındaki siyasetlere yaşam hakkı, siyasi çalışma hakkı (sanki bu hak kendi ellerinde imiş gibi) tanımamak için çeşitli yöntemler uygulamaktadırlar.

Bunun en son örneği İstanbul'da yaşanmaktadır. Tüm Makina Mühendislerinin ortak malı olan ve hele yıllardır faşistlere karşı aktif mücadele veren odayı faşistlerden almada uğraşan devrimcilere Oda'da ve TÜTED'de toplantı yaptırmamak için engellemelerde bulunmaktadırlar. Devrimci demokrat Makina Mühnedisleri her türlü engellemeye rağmen çalışmasını sürdürecek ve Mühendislerin devrimci mücadelesini anti-emperyalist, anti-oligarşik demokratik halk devrimi mücadelesine tabi kılmak için çalışacaklardır.

YENİ MEZUN ANTİ-FAŞİST ÖĞRETMENLERİN TAYİNİ YAPILMIYOR

I ve II MC hükümetleri döneminde ülkemizde genel olarak yaygınlaştırılan faşist baskılardan Eğitim Enstitüleri de paylarını fazlasıyla aldılar. Bu okulların anti-faşist öğretmen ve öğrencileri okullardan atıldılar, sürüldüler, faşist katillerin kurşunlarına hedef oldular.

Eğitim Enstitülerine özel olarak yerleştirilen faşist komandoların en geri zekalıları bile haziran döneminde mezun edildiler ve ülkemizde faşizmi daha da yaygınlaştırmak için planlı bir şekilde hemen tayin edildiler. Yurtsever, demokrat ve devrimci öğrenciler ise faşist baskıların bir parçası olarak sınıfta bırakıldılar.

1 Ocak 1978'de II MC nin yerine CHP ağırlıklı hükümet kuruldu. CHP muhalefette iken iktidara geldiğinde Eğitim Enstitülerindeki faşist uygulamaların hesabını soracağını, demokratik hakları gasp edilen öğretmen ve öğrencilerin uğradıkları haksızlıkları gidermek için gereken herşeyi yapacağını iddia ediyordu.

Eğitim Enstitüsü son sınıf öğrencilerinin Şubat'ta yapılması gereken bitirme sınavları Mayıs ayına kadar ertelendi. Bizler Mayıs döneminde okullarımızı bitirerek öğretmen olmaya hak kazandık. Ve Mayıs mezunlarının büyük çoğunluğu anti-faşisttirler. Öğretmenliğe atanmak için Mayıs ayında Milli Eğitim Bakanlığına müracaat ettik. Ancak tayinlerimiz hala yapılmadı. Ağustos ayında mezun olanlarında tayinleri başlamadı.

Orta öğretimdeki öğretmen adaylarının atanma işlemlerindeki bu geciktirmenin yanısıra şimdide mecburi hizmeti olmayan adayların tercihlerine göre atanma hakları ellerinden alınmaktadır. Demokratik olmayan bu uygulamanın sorumluluğundan kurtulmak için öğretmen adaylarından kura ile atanmayı kabul ettiklerine dair birer dilekçe istemektedirler. Bu dilekçeyi vermeyenlerin ise göreve atanmayacakları söylenmektedir. Tayinlerimiz yapılmadığı için aylardır maaş da alamıyoruz. Zaten tayinlerimizin geciktirilmesinin en büyük nedeni bize verecekleri parayı oligarşinin hizmetinde kullanmaktır.

I ve II MC hükümetleri döneminden sonra emperyalizm ve oligarşi tarafından halka umut olarak gösterilerek iktidara getirilen CHP' nin bu ve benzeri uygulamalarıyla halkın değil emperyalizmin ve oligarşinin umudu olduğunu ortaya koymuştur.

SEYYAR SATICILARA YAPILAN BASKI

Topkapı Trakya Garajı yanında yerleşmiş bulunan 650 seyyar satıcı polis ve belediye zabıtasının saldırısına uğramış, yerlerinden atılmışlardır. Çarpık kapitalist sistemin ürünü olarak, işsizlik ve köyden şehirlere göç gün geçtikçe çoğalmaktadır. Büyük şehirlerdeki, işsizlik ve hayat pahalılığı, bu insanları, hırsızlık, gayrı meşru kazanç ve seyyar satıcılık gibi işler yapmakla karşı karşıya getirmektedir. Yaşamlarını namuslu bir şekilde sürdürmek için günlerinin 15-16 saatini İstanbul'un çeşitli semtlerinde sabit ve gezici seyyar satıcılık yapmaktalar. Hayat pahalılığının gündengüne artması, fiyatların yükselmesi emekçi halkın alım gücünü zayıflatmıştır. Bu şartlar içerisinde seyyar satıcılık belirli bir işkolu haline gelmiştir. Bunların sorunları gün geçtikçe daha da artmaktadır.

İstanbul'un çeşitli yerlerindeki seyyar satıcıların önemli bir bölümü olan Topkapı'daki seyyar satıcılar bu şartları göz önünde bulundurup Ekonomik-Demokratik haklarını kurdukları dernek öncülüğünde almak

DEVAMI:Say:5,st:5

VAKFIKEBİR HALK-DER'İN OLAĞANÜSTÜ KONGRESİ YAPILDI

3 Eylül 1978 tarihinde Vakfıkebir Halk-Der in olağanüstü genel Kurulu toplandı.

Konuşmacılar örgütün gücünü artırmanın, kitlelerle bütünleşmenin faşist saldırılara karşı en geniş kitlenin mücadeleye sokulmasının gereği üzerinde durdular.

Örgütlü mücadelenin başarıya ulaşacağı ve bunu ilkeli bir biçimde hayata geçirmenin partileşme sürecinin hızlanmasına katkıda bulunacağı belirtildi.

Devrimci-Demokratik Birlik grubu adına konuşan bir arkadaş, demokratik kitle örgütlerindeki çalışma ilkelerimizi; Emperyalizme, faşizme, ve şovenizme karşı mücadele anlayışımızı anlattı.

Kongrede diğer demokratik kitle örgütlerinin (Görele, Eynesil ve Beşikdüzü halkevleri, Kdz. Kadınlar Derneği Trabzon ve Görele şubeleri, ve Kdz. Dev-Genç Trabzon şubesi) mesajları okundu. Faşizme Karşı omuz omuza şiarı dile getirildi.

Seçimlere, muhalefette bulunan Devrimci-Demokratik Birlik grubu tek liste halinde girdi.

Vakfıkebir'de devrimci, demokrat hareket Halk-Der önderliğinde başarıya ulaşacaktır.

SEYFETTİN DENİZ YOLDAŞI ANDIK

-ANKARA-

29 Ağustos 1978 günü Antalya'da bir deniz kazasında kaybettiğimiz PTT-Der genel başkanı Seyfettin Deniz arkadaşı anma toplantısı, 15 Eylül 1978 cuma akşamı Tüm Zer-Bank-Der Ankara şubesi salonunda yapıldı "Faşizme karşı omuz omuza" şiarının yılmaz savaşçısı Seyfettin'i anma toplantısına, PTT-Der, Tüm Zerbank-Der, Enerji Der, Tüm May-Der, Tüm OR-Der, Emek-Der ve Ankara Demiryolcuları Derneği üyelerinden oluşan kalabalık bir topluluk katıldı.

PTT-Der Genel Başkanı yaptığı konuşmada Seyfettin'in 12 yıllık PTT teknisyenliği sırasında mücadelesini anlattı. PTT hizmetlerinin emperyalizm ve oligarşi açısından taşıdığı önemin de vurgulandığı konuşmada, Seyfettin'in sürgünler ve tehditlerle dolu başarılı mücadelesi, azmi, fedakarlığı anlatıldı. "PTT'nin imkanlarını Türkiye halklarının mücadeleleri uğrunda kullanmaktan çekinmediği için "sakıncalı personel" olarak damgalanan Seyfettin'in, karısından, çocuğundan ayrılarak oradan oraya sürülmesine rağmen yılmaması ve gittiği her yeri kısa zamanda ekonomik-demokratik mücadelenin odaklarından biri haline getirmesi, oligarşinin PTT'deki temsilcilerine korku vermişti" diyordu PTT-der genel başkanı.

Son olarak "Kurtuluş" adına konuşan bir arkadaş, Seyfettin'in mücadelesinin amacını ve onun mücadelesinin nasıl devam ettirilmesi gerektiğini anlattı. Seyfettin'in Türk ve Kürt halklarının kurtuluşu için verdigi mücadeleyi sürdürmeye ant içildi.

POLİSTEKİ DAYAK, İŞKENCE VE BASKILARA SON

-İSTANBUL-

Bu yazıyı KURTULUŞ gazetesine 2. şubeden yazıyorum;

Kardeşim bildiri dağıtırken polisler tarafından yakalanmıştır. Hakim sınıfların resmi ağızlı köpek polisleri onu yakalayarak arabaya atmadan önce yere yatırarak 6-ekip arabasındaki 30 kadar polis ayaklarının altına alarak çiğnemişlerdir. Daha sonra işkence ederek bizim evi ona söyletmişler ve eve gelip beni de alarak götürdüler.

Suçumuz yalnızca devrimci olmak, şubeye vardıktan sonra ikimizi de Falakaya yıktılar bir saat kadar bizi dövdükten sonra İstanbul'daki tüm soygun ve cinayetleri üslenmemizi bize tehdit ve işkence ile kabul ettirmeye çalışdılar. Daha sonra gelen ekipler amiri Cemil, Hangi örgüte kayıtlı olduğumuzu bize insanlık dışı küfür ve elinde demir sopa ile söyletmeye çalıştı. Bizim tavrımız tüm sosyalistlerin ortak düşüncesi olan direnmek ve susmak oldu.

Daha sonra değil insanın yaşayacağı, hayvanların bile yatmayacağı betonun üzerine bıraktılar. Kaldığımız o yerde yalnız biz değil tüm mahkumlar aynı vaziyette idi. Bizden 1 saat sonra 2 kişi daha geldi. Suçları kendilerinden aylardır haraç isteyen bir polise haraç vermemek için karşı koymak. O iki arkadaşın vaziyetini görseniz insan olduğunuzdan utanırdınız. Aynı mahkumları tüm mahkumların önünde tekrar başladılar dövmeye sonunda bize dönerek polise karşı koyanların akibeti böyle olur diye tehdit savurdular. Aynı polisler dışardan anlaşmalı olarak getirdikleri esrarcıları içeriye atarak dövdükleri insanları kendilerine ve bu sömürü düzenine karşı gelmemek için esrar satarak onları uyutuyorlar. Ceplerinde paraları nesi varsa karşılığında alıyorlar yine kendi adamlarını salarak on liraya aldıkları sigaraları mahkumlara 20 liraya satıyorlar. Hiç ye